STIFTS- OCH
LANDSBIBLIOTEKET
LINKÖPING
BIBL.
LINCO.
PENSIS.
Pb 51

Med wördnad, Nalkas en oerfarn och Okunnger, I Förfädernas Historja, och I deras Själs Djupa forskning, För att känna Deras Fäders Wettenskaper, och der Iemte, Sätte att Dÿrka, åkalla, Samt Hurru Som de Skulle Tillbedja Deras Gudar; de Woro stada I den största Sorgfällighet att Willja Känna deras Gudars Uttseend, Nattur, och Lÿnnen, För att Wetta Rätta Sättet, Hurru Som de, Wille Blifwa Kända, Dÿrckader, Älskader, och Hwem Han wore; de Funno I nom Sigsjelfwa, Behofwet, af En Oswickelig Bepröfwade Wäns Warelse, åttwilken de Kunde anförtros deras Hjertas Bekÿmmer, I Nödens Pröfwande Timma; Men deras Wishet, Som de Hemtad uttur den Iordiska Philosophiska Skolla, Förmoricke att Wissa dem, Rätta Sättet, att Dÿrka Himmelens och Iordens Skapar, wår Gud den Allsmäcktige, Som wille göra Sig Känder Såsom, Gud, Människa, och Sanningenes Anda, Känd Under Namn af Den Helige Anda, I Enenda Guddomsens Nattur; det är denna Guden, Som är äfwen Känder, Såsom Kärlekens Gud, Det Namnet, är Hans, af Begÿnnelsen, Tÿ Sådan hwar Hans Löfte Till de Första, Som Införde Beräckeligheten och Döden I bland Iordiska Lifwets Warelser; det war Kärleken, I samråd med Barmhertigheten Som uttwerkade af Wisheten, wår Rädnings Medel, och dêo blef Besluten, att Kärlekens Gud, Skulle warra I En Ouplöslig förenning

I En Ouplöslig förrennig, Men den ädelsta af Alla Skapta warelser I Både Synliga och Osynliga Werlden, (Människosläcketet) Han Blef Synbar för det ~~Inskrängt~~ Inskrängta Begrepet, För att Kunna Räda oss, och Försona oss, och hafwa En Ewig Sällhet, Hoss sig Hwartillwi äro Skapta af Begynnelsen.

Salt, Eld, Watten, Bröd, Kläder, En Bepröfwad och Stadig Wän, Engen Ringhets Kännedom, Ett Hjerta som Känner werdet af Förenningen Med Sin Skapare, och den Jufwa Inwertes Belönning att okänd Lindrat Lickars Tryckande Behof, Som äro Hatad af Likars oförsonliga Hjertan, den misleda, åtter Fört på Sanningens och Lifwets wäg. allt Detta, är Lifligt För Mitt Begrep och Fattnings Förmåga, Jag Känner all den Wällusten, Som Juttes Inni Mitt Hjerta, då Jag En dag Har Blifwit Nyttjat Såsom En werktyg I allmacketen Hand, Jag Känner all den Wälluste, Som Flyter uttur denna Himmelska Jufwa Swalkande Tröstande Källa; Men det kan Jag icke Förstå, och Begrippa, Jag Förnekar icke Min Okunnughet, I Begreppet, om, Willket af de uttwalda Ewangeljum merna Skulle äga Högre Förremåll, För att Förklara att Dett Fallna Människosläcketet, Sättet att åtter Förwärfwa sig En wredgat Faders, Faderliga Hjerta, Jag Bekänner min Djupa Fåkunughet; Hwar Före är All Helgona dag Bibehållen, Men der Emott är, Philippi och Jacobi Dag Förkastad; ordsacken Torde Hända Liger utti Skilljacktigheterna, Som är I dessa Twenne Ewangeliummarna. All Helgona dags Ewangelium, är Beskrifwen Utti, Matthej 5:te Capitel: och 1:sta wers, Till och med den 12: wers. Jag Skall Skrifwan Sosom han är antecknad H Ewangelistensjelf, uttur den

Hoss Ewangelisten Sjelf uttur den Heliga Skrift: detta är Första (1:) wersen:

När Han såg Folket, steg Han uppå Ett Berg; och som han hade satt sig, gingo Hans Lärjungar Fram till Honom[1]: Tå öpnade Han sin Mun och Lärde Them, och sade[2]: Salige äro The, som äro Andelige Fatige: Ty Himmelriket Hörer Them Till[3]: Salige äro The Bedrowade: Ty The Skolla få Hugswalelse[4]: Salige äro the Saktmodige; Ty The Skolla Besitta Jordena[5]: Salige äro The som Hungra och Första efter Rättferdighetena; Ty The Skolla Blifwa Mattade[6]: Salige äro The Barmhertige: Ty Them Skal ske Barmhertighet[7]: Salige äro The Renhjertade: Ty The Skola se Gud[8]: Salige äro The Fridsame: Ty The Skola Kallas Guds Baren[9]: Salige äro The Som Lida förfolljese för Rättwison Skull: Ty Them Hörrer Himmelricket till[10]: Salige ären I, När Människorna Forsmäda och Förfollja Eder, och Säga allt ondt Emot Eder, Ljugande, För Mina Skul[11]: Glädjens och Frögden Eder: Ty Eder Lön är stor I Himmelen: For ty The Hafwa Sammalunda förfölgt Propheterna, som hafwa Warit För Eder[12]: Högwördige Herre Doctor och Erke Biskop, dessa ord Eller, denna Ewangeljummet, är Efter Min Tancka icke så Tröstande som den 14:de Capitel I Johannis Ewangeljum, Lått Ditt Uplysta Själs Förmögenhets Werknings=kraftskunskaper, åtterföra Ditt Minne, Till Denna, Philippi och Jacobi dags Ewangeljum, som Fordoms Helgades den Första Maii: Efter slutad Läsning, Öfwer wäg, än engon dagens Ewangelium: För att Lindra Herre Doctor och Erke Beskopens Beswär, att Söcka den I Nyja Thestamentet, så Har jag Skrifwit den uttur Sjelfwa Bibelen: och Tillacket, Fyra Werser, som Kunna och som Borda Hafwa warit Strackets med, då denna Ewangeljummet Insattes I Bland Helgedagar: dom som äro I swenska Ewangeli=Boken äro Endast Fyrton, dem Skall Jag Skrifwa Börjandes ifrån den Första Till och med den Fyortonde; den 1:sta wers. och Han sade Till

och den Första wersen: och Han Sad Till Sina Lärjungar: Edart Hjertan ware icke Bedröfwadt:
Tron I på Gud så Tror ock på Mig. 2: I mins Faders Hus äro Många Bonningar:
Om så icke Wore, Säger jag dock Eder, att Jag gor Bortt till att Bereda Eder Rum.
3: och om Jag än går Bortt Till att Bereda Eder Rum, Skall Jag likwäl Komma
Igen, och Taga Eder till Mig; att hwar jag är, Ther Skollen I och wara. 4: och Hwart
Jag går weten I, och wägen weten I. 5: Thomas Sade Till Honom: HErre, Wi
Wete icke hwart Tu går, och Huru Kunne wi weta Wägen? 6: IEsus Sade till
Honom: Jag är Wägen, Och Sanningen, och Lifwet: Ingen
Kommer till Fadren, Uttan Genom Mig. 7: Känden I Mig, Så Känden I
Ju ock Min Fader: Och Nu Kännen I Honom, och Hafwen Sett Honom.
8: Philippus Sade Till Honom: HErre, Lätt oss Se Fadren, Så Hafwe wi Nog.
9: Sade IEsus till Honom: Jag är Så Lång Tid När Eder, och Tu Känner mig icke?
Philippe, Then mig Ser, Han Ser Fadren. och Huru Säger tu; Lätt oss Se Fadren?
10: ~~Tror Mig, att~~ Tror tu icke, att jag är I Fadrenom, och Fadren I mig? orden som
Jag Talar till Eder, Talar Jag icke af mig Själf; Fadren Som är I mig, Han gör
Gerningarna. 11: Tror mig, att Jag är I Fadrenom, och Fadren I mig: Eljest Tror
Mig För Gerningarna Skull. 12: Sannerliga, Sannerliga Säger jag Eder: Then Ther
Tror på mig, The gerningar Som Jag gör, Skall ock han göra; och Skal göra
Större än Thessa: Tij Jag går Till Fadren. 13: och allt Thet I Bedjen I mitt Namn
Thet Skal jag göra; På Thet att Fadren ~~Prisad~~ Skall Prisad warda I Sonenom.
14: Hwad I Bedjen I Mitt Namn, Thet Skall Jag göra. detta är nu alla Fjorton
Werserna Som äro I Ewangeliboken; Men de Fyra werser Som jag Tillacket, äro:
den Femtonde, Sextonde, Sjutonde, och den ardertonde, den 15:de: är Sålydande:
Älsken I mig, Så Håler min Bud. 16: och jag Skal Bedja Fadren, och Han Skal Gifwa

och Han Skal Gifwa Eder Enannan Hugswalare, att Han Skal Blifwa När
Eder Ewinnerliga. 17: Sanningenes Anda, Then Werlden icke Kan Unfå:
Tij Honser Honom icke, och Känner honom icke; Men I Kännen Honom: Tij Han
Blifwer När Eder, och Skall Wara I Eder. 18: Jag Skall icke Låta Eder
Wara Fader Lössa; Jag Skall Komma Till Eder. detta är Nu
Alla I 14de Capitel ~~och~~ Till och med den adertonde wersen; Jag Har Skrif=
wit dem uttur den Heliga Skrift Bibelen; För att Högwördig Herre
Doctor och ärke Biskopen icke Skall Behöfwa Beswära sig
Der med, att Söka I Bibelen. Känn: om möjeligt är, med samma
Känslor Som Jag, Den Fråga Som göres af Mästaren, I den Femtonde
wers; Kom då I håg de Förklaringar, Som Han Till förenne Har gifwit,
om Sig Sjelf, Såsom Gud, och Såsom Människa, Han gör denna Frågan,
att Sinna Lärjungar: Älsken I Mig Så Hållen Min Bud. Thenken
Med Ett Känslofult Hjerta, och Kommen Så I håg, Hwem Som gör fråg=
gan, Till Hwem, den är Framfört; af denna Frågan, och af hwem den är
Kan ~~n~~ Med ringa Förstonds gofwa Sjönjas, att det är Kärlekens Gud,
Som gör denna Fråggan; Skolom wi icke älska Honom, Han älskade Ju
oss Först, Innan Som wi West, att Han Wardem Som Kallades, Tålig,
Barmhertig, ~~Trofa~~ Trofast, och Kärlekens Gud, Lijdig, Pådet att wi Skolla
Få Genom Honom Sonsens oss Till ängnande Barna arfwet, Som wåra
Fäder Hafwa Förlorat, Bewiset att Han älskade Oss, Högere En som
det Menniskeliga Begrepet och des Fattnings gafwa det Kan med gifwa
att förstå; det är Han Som gifwer och Tager Lifwet; Han är Herre
Öfwer Döden och den Tid som Komma Skall; Han gifwer och Tager

Hangifwer och Tager Förstondet; det är Han som kan säga att den spetälska Bliffven, och Han är Raen, Han säger att den sjuka, Tag din Säng och gå, Den som wijs för att Kände Sjukdommens Hära wälde, Tar sin Bäde och går Helbred Hem till Sitt; Skolom wi icke i Hella wår Lifstids Prof wo även, För dessa, Hans Guddomliga Egenskaper, älska Honom, och göra Honom Känder med oss Sjelfwa, och Hafwa Honom såwäl Innom som uttom oss, altid för wåra ögon, och Finna Honom i Bland oss; och oförskräcket Förkunna för Hans Fiender, Hem wen Han är, och icke Blygas för Hans Namn, hwar Efter wi Nemder äro. Förlät mig, om jag icke i detta Bref Skrifwer såsom sig Bör, Till Dig wördnads wärda Herrans ords Förwarvare; om så sker, eller så skulle Hända, Emot min wilja, så Ware der om öfwertygat, att det sker Emot mitt Hjertas Böjelser; Jag åter kommer Till Philippi och Jacobi dags Ewangeljum som för dom Predikades den Första Maij Blomster Mån. det är En Känd Sanning i Hela den Europeiske Christenhet, En antagen Plegsed, att Glädja sig i den första dagen i Blomster Mån; det är wid åskådande af Naturens åter Lifwande, Som Lifvande gifwer sig från sig En Ifrwelig Stärkande Balsamiske Hälsobringande Lucket; Således är Maij Månade, den Ifrweligaste, För sinna Blommors Skönhets mångfaldighet, Både För ögat, och som Kan Fröjda dett Mänskeliga Hjerta, och Kan Fram Läcka der utur, En Tanka, Som Leder Honom, utt öfwer des Jordiska Warelses Cirkel, och Stanar i nwid Ewighetens Cirkels Medelpunct, Som är Gud Sjelf, denna Wäckeda Tanka, af Första Maij fallsta trande Blommor, Päminner om Jordens Dwalla Som war, den

V: Ewighetens Cirkels Medelpunct;

Geometrien är jordiske Finnar och der före an tager Stora gerne icke annat En gång actiga Sanningar, Då Hon Nemner En Cirkel, Så Finner Hon äfwen, att den Cirkeln icke Kan Finnas om den icke af sig selfs Hitta sin Medelpunct, Tj det är denna Medel punct, som den Förr utan, Gats ingen Sjun bar Cirkel, Cirkel är Sjunbar, men dess Medel punkten, Skal Sökas, och Kan Finnas, der till äger wi ett Bewis Som Finnes uti Eu Clidis Geometriens Tredje Bokens Första Pro po sitions Problemet, der i Säger Han Såsom En Problem, Som Kan up Lösas; detta är Hans Problem: Att Finna Medelpunkten af En Gifwen Cirkel A E: B: C:

Propositions Problemets Figur är Denna:

i Samma 3:dje bok. är den 9:de Propositjon Theorem; i Den Säger Han: Om twenne är 2:ne wäta linear, Som äro lika störa, Dar: D b: D c: Falla ifrån En Punkt D: inutti En Cirkel, Till Peripherien E B C; Så är den Punkten D: Cirkelens medel punkt: detta är Figuren.

och desse Twenne Figurer Sees Tjdeligen Deus är Både Gud och Människa J 3: Ewighetens, Som är Gud Sälf; ....

V:

och ja

Dwalla

Jordens Dwalla Som den war Wintren under Kastad; Hennes
Dwalla Eller Wilo Månader, Påminner oss, om Wår Förestoend
Oomwickeliga Wilo Dag. wi Skolla Likesom Jorden åtter upwacke
na, Ifrån wåra Jordiska Willfarelser, och Likesom Jorden Wittnar, Så
Skålla Wåra Odödeliga Innom oss Inne Boende Warelser, Som wid En
Sådan I Tankan Upkommand, Genom Ögats Werknings Kraft, Påminer
Hella den Fallna Människostäckets Om det Gifwen Lofte; Hwad Kan
Wäll wara Mera Jufweligare och Tröstande, En som Ett werkstält Gifwen
Lofte af En Pålitelig Kunig Mästare, ått Sinna Lärjungar, Då
Han Sade: 15: vers: Älsken I mig, Så Hållen Mitt Bud, 16: och Jag Skal Bedja
Fadren, och Han Skal gifwa Eder en annan Hugswalare, att Han
Skal Blifwa När Eder Ewinnerliga. Om wi älsken Honom? Så wisserlig
Bidrager Han Wiserligen, att Hjelpa oss, att Bibehålla I Wara Hjertan
och Med Gerningarna, Kärlekens Guds Heliga Bud; Tij Han är
Trofast, I Sitt Förbund, der på Hafwe wi än I dag Ogäfwactiga Bewisen; Hämtad
Ifrån Hans Egenna Lärjungars Berättelser om Honom, då Han Sade, För utt
den Judiska Hufwedstadens Förstoend Grufweliga öden, Hwaraf wi Hafwa Historjen, och Tillika Med dess Innewå=
nares ~~Skringring~~ Kring spridande, Som äro En j dag inför Hela werlden Till Ett Sannfärdlig Bewis, att Hans ord
är Ett Trofast ord; Lärjungen Luce, och Marcus, Tillika med Mallhej; Så säger
Luce, I Sitt 21:sta Cap: 20:=27:32.33. wers: När I Sen, att I Erusalem Warder
Belagdt med En Här, Tå skolen I Wetta, att Thes förödelse är Förhanden. 20. The Tå
äro I Juden, The Flij up ått Bergen; och The ther mitt inne äro, The gånge utt;
och the Som utte I Landet äro, The gånge icke Ther in. 21 Tij att Tå äro Hemn
dadagarna, att ~~Sk~~ Fulbordas Skal allt thet Som Skrifwet är. 22:dra wers;

Som Skrifwet är. 22: wers: Men We Them Som Hafwade äro, Och Them Som Dia gifwa I
The Dagar: Tij storpläga warder på Jordene, och Wrede öfwer Thetta Folk. 23.
och The Skolla Falla för Swerdsägg, och Fångne bortförde warda till alla handa Folk:
Och I Erusalem Skal Förtrampat Warda af Hedningom, Till thes Hedningarnas
Tid Fulkomnad Warder. 24: Sannerliga Säger Jag Eder; Thetta Slägetet Skal icke
Förgas, För än thet alt Skedt är. 32: Himmel och Jord Skolla förgås; Men
Min Ord Skolla icke förgås. 33: detta är Nu Fulbordat, Historjen är äfwen der I
Öfwerens, Såsom Ett Wittne, och wi Ser det Dageligen, I Hella Werlden, att det Folk,
Som är I Bland oss, att det är de Kringsprida Judar; I Erusalem, och Judarna, äro
De Twenne Synbara ogäfwe acktiga Wittnen; Och det andra Hans wittne, är
Hans Ord; Som wi med före, medan som wi Här äro ännu Förelagd wår Pröfwo
Tid, den Följer med oss uttur Tiden Inni Ewigheten, På Andra Sidan om den
Mörka Grafwen, och är oss der Till Möttes, wid wår Kropsupstondels och wår
Själ der Förennar Sig Med des omskapta Jordiska Bonning; Lyckeglige wi, då,
Om wi I Får Höra, En Blidkat Faders Röst, ock I Röstens Ljud Igenkannes wår
Broders, den, öfwer oss fällda Hans Broderliga Doms Uttslag, Så Sägande:
Fader, Jag wil att Ther jag är, Skola ock the wara med mig, Som Tu mig
mig Gifwit Hafwer; att The Skola Semina Herlighet, Then Tu mig
Joh: 17: Cap: 24: v:
Gifwit Hafwer; Tij Tu hafwer älskat mig för än wärden war Skapad.
det Hwar En Tröst för dem, och är äfwen det Samma för oss, och för
wåra Senaste Efter kommande, att de, Som Wi, Kunna Till ängna oss
Samma Ord: och om jag ängår bort till att Bereda Eder Rum, Skall jag
Likwäl Komma igen, och Taga Eder till mig; att hwar jag är Ther
Joh: 14: Cap: 3: vers:
Skolen i och wara. af dessa Mästarens ord, Hörer En och war

af dessa Mästarens ord, Kan En och war Hörra Wederlägningen
af den Chatolska Kyrkans Tros, om Skärselden, och I samma Hans
Ord Finnes, att Belönningen är Ewig, Efter som Han är Sjelf Belönningen;
Hans Lörjungars Physiska ögon Woro Fästade uppå den Physiska
Warelsens Synpunkte, der till äga wi Deras Egena Ord, till Ett ogäf
acktig Bewis; det är Philippus, som Begerer att få se Fadren, Då woro
Han och alla de andra Nöjda, och de Trode sig äga Nog, Tij Gud, werldens
Skapare, Woro dem Kända, I anseende Till Hans Guddomliga Egen
Skaper, Men icke Till sin Gudoms warelses Natturs Uttseend; De
Sågo med deras Människeliga ögon, icke annat I, Mästaren, En som
den Människelig Natturen, Fastän, Treennigheten Wissade sig I
Gudomliga Gerningar, och I Meddelande ått, den Människeliga Natturen,
Guddomlig Wishet och Förstond, Fastende Woro I En Så Helig Gudoms Läro
Skolla, Så Kände de ändå icke sin Mästare, sin Tröstare, sin
Himmelska Broder, som är wår Broder; Han är wår samfälta
Fader, wår och deras Förennings Punkte, Wår ~~Med~~ Medelare
Med Gud, Genom Sonens Lijdno, och den Sonsens Lijdno och undergifwen=
het, Tillika Med Hans Förboners Werkande Kraft, Kunna Wi Säga
att de äro ännu werksamma, Till wår Sällhet; Det är denna stora
Öfwernatturliga Guddoms Wäsendet, som Philippus Begerer
att få se, Lättoss få se Fadren Så Hafwe wi Nog; Hwilkän annan
än som Sjelfwa Kärkens Gud, Kan gifwa en Sådan Swar,
Fullt af Barmhertighet, Nåd, Gudomlig Nedlåtenhet Till detta
Människeliga Begrepets Fatnings gåfwa, I swaret Röjer sig
Wishetens Lärdom, och Männeskelig Känne Dom, Så Wäll för

Så wäll för dem som för efter kommar Inni sista Minnuten,
Förän som den ytterstadagens upgå end sols morgon Rännas upgår
öfwer Hafsyttan och Wid Rörer med sitt Fladrande Strålar, Bergs
Höjder och Taltrasten i Spisen af Taln, Låfsjunger, sin Skapar,
Medan som Näcktergalen Prisar Natturens Härre, i skugan af En
täät bewuxsen små Löfrike Buskar, den som äger Hjertas Känslor
För sin Gud, och Före Bedjar, Fördem, är denna Synn, Ett Ljufweligt
Swar, Efter som de Willja Låtta Hans Wittnes börd Gälla, den Trowär=
diga Wittne Sade; Med Millhet och Kärleke; Jag är så Långtid När Eder,
och du Känner mig icke? Philippi Then mig ser, Han ser Fadren.
och huru Säger tu; Lätt oss se Fadren? Tror tu icke att Jag är i
Fadrenom, och Fadren i Mig? orden som jag talar till Eder, talar
Jag icke af mig Sjelf; Fadren som är i mig, Han gör Gerningarna.
Tror mig att jag är i Fadrenom, och Fadran i mig: Eljest tror mig
För Gerningarna skul: detta är i de Trenne werserna, 9:de 10:d och
i den 11:te; de äro Engon till Fören Nemda, och Kan Här, hwara Till En
På minnelse Hwad Han gaf till Swars att Döparens uttsenda
Lärjungar; Johannis, wille Wetta om den i Hella Juden (1):
wore den som hwar utt låfwad Till Fäderna Och som
skulle uppe Rätta, den Fallna Juda Riket, Enligt Judarnas tro
om Mesis Mesias; Eller om Han wore den, För willken Johannis wore
Kommen, och skulle Förkunna HErans Rike; #:Ψ: Han wille wetta om,
det Hwore Den uttlåfwade Gudommen, Synlig, i Människelig
Nattur, och genom Guddomsens Macket Förknippat i En och

(1): om den i Hella Judden, Så Högt uttropade För En Profet och Lärare, worre den, som hwart utt låfwad,

#: Ψ: och Skule Förkuna HERrans Rike: Som är Beskrifwen, af Esaias i dess 40: capitel och 3:dje wers. och Hoss Marci. 1: cap: 2: 3: wers. then Samma är omtalat, af johannis i desse, 1: capitel och 23: wers: Mästarens Larjung, Luce, säger och så Hwem som skulle Bereder HERrans Wäg, gjörer Hans Stigar Rätta: Luce 3: cap: och 4:de wers: dessa äro de ord som Finnes i Matthej 3:dje cap: 1: 2: 3: werserna: i Then tiden kom johannis Döparen, och Predikade i öknene i judeska Landet: 2: och sade: Gjörer Battring, Himmelriket är kommet Hardt När. 3: och Han är Then, som Esajas Propheten Talade om, och sade: Ens Ropandes Röst är i öknene: Bereder HERrans wäg: görer Hans stigar Rätta. det är den Samma johanis Döparen som sende Till J: C: wår Faders Förstföda son, wär Lifs och Själs Medicus och Falcher. Till denna i jordisk uttseende Människa, sender Döparen, Han wille wetta om, det wore Denna att Fäderna Utt Låfwade Guddomen Synliget....

#: ¶: Som är medwerkande Genom den Gudomliga Treenighetens, I Sonens Människoliga Naturs antagande, och I uthsände Den Gudomliga Treenighetens Gudomliga Biståndh, För att Kunna Fulborda Lösta, och för att Utstå ähter lösnings Swerket....

Förknippad I En och Samma Treenighets Gudoms wasende,
Känd Såsom den Naturliga Människan, och Sed Med,
de Sägo anjaggo
Medföda Naturliga Ögon, Honom Såsom sin Like: Sådan hwar
jem
Nu Denna wår Himmelska Löftes mans uthseende och de Tangkar Som
Matthej: 11: 2:a. Cap: 1 = 6.
När
Hans Samtida Hörde om Honom: Johannis, Som Då War I Fängelse,
Hörde Christi Gerningar, Sände Han Twå Sina Lärjungar, 2: och
Lät Säga Honom: äfstu Then Som Komma Skal, Eller Skola wi
Förbida Någon annan? 3: Då Swarade Jesus, och Sade Till Them: Gån och
Säger Johannis Igen, Hwad I Hafwen Hört och Set; 4: The Blinde Se, The
Halte Gå, The Spitelska Göras Rene, och The Döfwe Höra; The Döde resas upp,
Them
Och The Fatigom War der Predickadt Ewangelium. 5: och Salig ärthen, Som
Icke warder Förargat I Mig. 6: Högwördige Herre Doctor och Ewke
Biskop, Kan Ingen med Kraftigar Skäl Bewisa Sin Beskigning; Eller
Kan det Mänskeliga Wisset, Gifwa Besteindare Swar, I detta Swar, Ligger
Tydelig En Gudomlig Allwetenhets Wisset; Ty I detta Swaret är Treennig=
Gudomen i
#¶: de genom Sonens und=
hjeten I En enda Gudomlig Person, Som är Medwerkande Människoliga
fående Guds Bistånd för att utstå ähter löstnings werket, Här wisades sig
alla Tre, I En Synlig wasende; Fadren I Son, Helige Anda I Medlaren, och
Sonen är Både Gud och Domman, Här Ses äfwän att Han är den, Som han
Wara Skal; och The Fatigom warder Predickadt Ewangelium; The Blinde Se, The
Döde Resas upp, The Spitelska Göras Rene, The Döfwe Höra, Salig ärthen Som
icke Warder Förargat I Mig. Kan det wara Någon annan En Som Sielfwa
Kärlekens Gud, Som Swarar, Johannis uthsände för att få wetta om Han
wore den uthlofwade, Eller om Han Skulle för wenta Någon annan.

om han Skule förwenta Någon annan:- ack! Nej, Nej wi ägede icke
Någon annan, Wän än Han; Ingen hafwer större kärlek, än att En låtter
sit Lif för sina Wänner:- Säger Mäslaren ått sina Lärjungar; I ären mine
joh: 15: Cap: 13: 14: wers:-
Wänner, om I Gören Hwad Jag Bjuder Eder:- Gifwes det I bland Guda Lärra
Någon så Fulkomlig Tröstande, Jufweligar, för en dyster Jordiske Framtids
Uttsicket som sträcker sig Ned I Mörka Grafwen, Men genom Hoppet
och Tron, Fulbordat I Kärleke att med Hans Hjelp Werkställa Hans Bud,
Se då warder wi skådande ~~Hu~~ Huru som det skal Ljusna I Grafwen
(om gifwas af HERrans Maistetiska Schen, Införwilken Sjelfwa Solnäger Ingen Stråle, det är)
och Inni Ewigheten, der, som wår Broder är, och Emottager oss, Såsom
En Konung, och säger Till Them som äro På Hans Högra sido; Till them
skal han säga: Kommer, I Mins Faders Wälsignade och Besitter thet
Matthej 25: Cap: 34: wers:-
Riket, som Eder är tillredt Ifrån werldenes Begynnelse:- Wi kuna
då, anse Oss, Såsom den ~~Förlyda~~ Förföllyda Oskuld, som Werlden I sin
Otagsamma Lynne, öfwerlemnar Oss, Till Förtrycketts Föllje=
slagare, som är Hatet, Afwund, dessa Har wår Himmelska
Broder, Motte Utthärda Innan ~~Hi~~ Hans Människeliga Nattur
åtter gicke Till sin Fader, Herre, De! dig alskar, Hoss dem will
Du Blifwa Erwinnerliga, Se, Kärlekens Gud, Wår Förebedjare,
Han åtter Kommer Efter, att Hafwa Beret ått oss Rum, för att
Wara der Han är:- är allt detta icke Ett Bewis, för wår Själ,
att den är En gnistra af det oändeliga wässende, som är Förennat
Med den Inskränta Synliga Människans Warelse, I willken är
Förborgat, Ett Högre Oändelig Wässende, som gifwer Förmåga
att Försto, och hafwa Ett Hjertas Liflig Känsla af dessa ords werkni
Kraft uppå Jordiska Synliga

Liflig Känsla af dessa ords Werknigs=krift uppå Jordiska Synliga
Människelig Warelse: och Jag Skal Bedja Fadren, och Han Skal
gifwa Eder En annan Hugswalare, att Han Skal Blifwa När Eder
Ewinnerliga.: dessa Himmelska Tröstande Ord, äro Ett Tydelig
Bewis uppå En Ewighet, och Ewig Belönnig; Sjelfwa Trösten, att
Få, denna Belönningen Liger der utti, att den, I, Sjelfwa den
Förborgade Wittnet, Wittnar, Med Barmhertigheten och Näden,
De gifwa Bifallet, och det Blir Kärleken som Fäller Dommen, och
den af Kärleken Fällda Dommens wärkande Kraft, Blifwer I,
all Ewiheter, och dommens uttslag är att Kärlekens Gud, Gifwer
Sig Sjelf Till Belönning; Såsäger Sonsens ande; Then min Bud
Hafwer, och Häller Them, Han är then mig älskar: och Then mig
älskar, han Skal warda älskad af minom Fader: och Jag Skal
Joh: 14: Cap: 21. wers.:
~~[illegible]~~ älska Honom, och honom Skal jag uppenbara Mig.:
Wår Själ Skal Mätad Blifwa af Kärlekens Samdräcklighet
I fullkomlig Njutande Med Trons ögon I Skådande Hjertas
Högsta Föremål, Skolom wi Skådat I allas Ewigheters Ewig=
heter.: Högwördige Herre Doctor och ärke Biskop, Jag Tror att
I Hella Den Heliga Skrift Finnes icke på Någon af de der anförda
Capitlar, hwarken I Nyja, Eller gamla Testamente, der det Så
Tydeligen Talar om Treennighet, Såsom I Johannis 14: 15: 16: och 17:
Capitlar, Ty Enligt Hwad som jag Har kunna Fattad af dem, Så äro
dessa Trenne, Grundat på den Sexte wersen, I Fjortonde Capitel.:
Samma Capiltar, äro äfen De Trösteligaste och Bewisar, En
Ewig Belönning Efter Tiden Eller döden; I dem äro de 3ne Personner

I dem äro de Trenne Personner i Gudommen, Sijnbar werkande
Till Saligheten, Hwilket icke Kan, af den Största werldsig wis
Philosphe, Wederlägas; Kan det Tijdeligar Sägas, af Människones
Son, En det Han säger i den 24:de: i 14:de: capel:, Men Then mig icke
älskar Han Håller icke min ord: och Thet Ordt i Hören, är icke
mit, uttan Fadrens som mig Sändt hafwer; och den 28:e: wers. i den,
Sjönnjs Tijdelig hwem, som är Sänd, och wem som går bort, och wem
som åtter Kommer; den 23:die: wers, är och så af samma Innehål, att
De Skola Komma och Blifwa Förennat, Med alladem, som äro
Fasta i Trona, På sonenom, att Han är i Gud och Gud i honom, Eller
ock Det som är det samma, att sonen, är i Fadren, och Fadren i
sonen, och att Hugswalaren är den Helige Anda, i sonenom; och den
26:te: wersen, Handlar om andans Werkningar, Han är den
Sanna Rabbi, Mästaren, det är han, som Skall i sonsens
Namn Lära dem, det är Han, som påminner om alting, som
Hörer till Tron om åtterlösnings werket; deta är i den 26: wers
Men Hugswalaren, Then Helige Ande, Hwilken Fadren Skal
Sända i mit Namn, Han Skal Lära Eder allting, och Påminna
Eder all Thet jag Eder sagt Hafwer. Widare, i den 13:de: capittel,
och i från den 31:sta: Till ock med den 35:te: wers, Bewisar Gudommens
Förrening Med Mandommen, och att Kärleken Hafwer hwarit
i samråd med Barmhertighet, Gillat och Stadfäst Med Andans Wis=
het, Rätfärdigheten, Nådig, Tålamod det Böd Wreddet åtterwända
För Kärlekenskul, Heligheten samtycket, Med wilkor, och wilkor=
rätt är, Tron, att följd Med Gerningars uttöfwand Grundat i

Med Gerningarnas uttöfwande, Grundat I Kärleken, Sådan Som
Mästaren det Budit Hafwar, Sägandes: 34: Ett Nijtt Bud gifwer jag
Eder, att I älsken Eder Inbördes; Såsom Jag hafwer älskat Eder,
På Thet I ock Skulen älska Eder Inbördes. 35 Ther af Skola alle
Johani: 13: C: 34. v:
första, att I är en mine Lärjungar, om I hafwen Kärlek Inbördes
Såsom Fadren Hafwer älskat Mig, Så Shafwer Jag ock älskat Eder.
15: Cap: 9. 10. 12: wers. och 13: wi
Blifwer I Minom Kärlek. om I hållen min Bud, Så Blifwen I i
minom Kärlek; Såsom ock jag hafwer Hållit Mins Faders Bud,
och blifwer I Hans Kärlek. Thetta är Mit Bud; att I Skolen
älska Eder Inbördes, Såsom Jag hafwer älskat Eder.

dessa äro Kärlekens Guds Bud: Han Som Sänder är, är Skiledest,
Kärleken, det hwar Guds Kärleke, Som Hördes Tala, och andan
(Hördes af Människor, de Sågo Honom och Rosten)
Hwar ordet, och Ordet ~~Syntes~~ Komma I från Människones
Son, och andan wärkade, genom Sonen; 22: Hade Jag icke
Kommit, och Talat med Them, Så Hade the icke Sijnd: men nu hafwa
The ingen urskat försina Sijnd. 23: Then mig hatar, Han hatar och
min Fader. 24: Hade jag icke gjort the gerningar ibland them, Som
Ingen annan gjort hafwer, Så hade the icke Sijnd: men nu hafwa
Joh: 15: Cap: 22: 23: 24: v:
The Sett thet. och Hata Dock både mig, och min Fader. af dessa
af anförda wår Herres Egenna ord, Så Blir det En Onekelig Saning
att det gifwes Ewig Belöning, Efter Så är, Så är det och Ewig straf;
Bewiset är Nämt, och Finnes I nom de få orden, I 6:te: wersen
Jag är Wägen, och Sanningen, och Lifwet: Ingen Kommer
Till Fadren, Uttan Genom Mig. (1) 4: ätterlösnings werket Som,
Most först, werkestälas, Sedermera Nödwändigheten, att antagas, och Tros,

(1): 4: Ingen Kommer till Fadern uttan genom mig. ack? Söta Lindblom Lilla, glöm för en liten Stund, att du är ärke Biskop, och Lärd. Tag Endast med dig I, ditt minne, Känslan Såsom den, hwilken har Förlorat Hwad Som har warit dess Hjertats Högsta Jordiska Sällhet Njutning I flera år, Ja? Så till Sägandes öfwer halfwa En Mans ålder och På Engon I En ögnablike, Skåda det Samma, obehindra widrörat, Igen Kännat, och Höra Sig Säjas Inwertes; Igen Kännesse jag, jag Hördig til, För Ewigt; Döm sjelf, Du är Människa, och Lärd, Lärd= med Känslor. ack? wilken Djup het af Kärleke, I Swarret; Jag är wägen, och Sanningen, och Lifwet: Ingen Kommer till Fadren uttan genom Mig. Jag är Så wildrådig, Hwilket jag Skall Nemna förste, Eller Sist; Min Själ är fult uttaf Begrep= pet om Tre ennig hetens wavelse, I sonen, att jag icke äger ord för att gjöra mig Begripelig; Tij jag tycker mig Finna utti detta Johannis 14: cap, och 6: v: Hella Religjons Sälhet, wara oss i den före lagt, I den Ser jag ätterlösnings werket Som most först werkstälas, Seder mera, Nödwändig= heten att antaggas och Tros, ...

att antagas och Tros, Samt att Jalla Förefallande Till oss Sända Profwer,

Böra wi Mannerliga Genom gå, För att är nå den Utlåfwade

Belönningen; Ett Ibland Profwen, Som wi Moste Fulborda, att wi

Skola Hafwa Ett Oinskrängt förtroend Till Sonen, Som är worden

Wår Medelare och Förebedjare; och Till denna Oinskrängta Förtroend,

Skola wi, Igenom Andans till Hjelp, I Bön Bedja, om den oss

Utt Låfwade Belönningen; och För att wisa wår Tro med wåra Gerningar

Så Moste wi af Ett Oegennytans Driffjäderrens Kraft, Som är Endast

af uprigtihetens Hjertas Benägenhet Söcka, att Befremmia wåra

Fjenders, och dem Som Hata oss, och Som äro wåra Förföljare; dessa

wåra Med=Människors Jordiska Sällheter, och om wi Förmor,

Leda dem, Till Sanningens Wäg Som Leder dem och oss till Lifwets

Lif, Så Böra wi det Gjöra, och om, wi der wid, Skulle Något förlora, af

det Jordiska Fördelar, För deras Skuld, Så Bör wårt Hoppe, med Tillhjelp

af Tron, Som är under Stöd af Förtröstan uppå wår Medlares Swar,

det Som Hangaf, Till The Skriftlärde, då de Frågade Honom,

Sägande; Mästare, hwilket är thet yppersta Budet I Lagen.

Tå Sade I Esus till Honom: Tu Skal älskal Herran Tin Gud, af

allt Tit Hjerta, och af allo tine Själ, och af all tin Hog.

Theta är thet yppersta och Största Budet. Thet andra äro

Matth: 22: Cap: 36. 37. 38. 39. 40: wers:

Theso lik, Tu Skal älska tin Nästa Som tig Sjelf. detta

Bud, är Kärlekens Bud, Barmhertighetens Bud, Nådens Bud,

#: ψ:

Hans Bud, Som är uttgången af Gudi; Jag gick ut af Fadren,

och Kom I Werldena: åter öfwergifwer Jag werlderna, och

Johan: 16: Cap: 27. 28: wers:

går Till Fadren. Wi Skola älskas Inbördes, Säger Mästaren

#: ψ: Hans Bud, Som är Utgångit af Gudi; det Hwar den Samma Som I Begynnelsen war Ordet; och Ordet war När Gudi; Gud war Ordet. 1: Thet Samma war I Begynnelsen När Gudi. 2: Genom Thet äro Allting gjörd; och Ty För utan är intet gjordt, Thet Gjordt är. 3: I Thy war Lifwet; och Lifwet war Människornas Ljus. 4: och Ordet wart Kott: och Bodde Ibland oss; Och wi Sågom Hans Herlighet, Såsom Enda Sonsens Herlighet af Fadrenom. 14.

Johanis: 1: Sta Capit: 1 = 4: 14 werserna. Full med Nåd och Sannig. 14: Detta ord Har Ljud, och Ljuder En idag, för allas öron, och den Som will Hörat, Han För stor dess Språcke, och hwem Hwem det är Sacke: Så älskade Gud werldena, att Han uttgaf Sin Enda Son, på thet att hwar och En Som tror på Honom, Skall icke Förgås, Uttan Få Ewinnerliget Lif.

Johannis: 3: Cap: 15: 16: wers:

den Som icke Kan förstå allt detta, Han för stor icke heller, Hwem Som säger Dessa ord: Jag gick utt af Fadren och Kom I werldenna: åter öfwergifwer Jag Werldena, och går till Fadren. .....

Wi Skola älskas Inbördes, Säger Mästaren; Theraf Skola alle
Förstå, att I ären mine Lärjungar, om I Hafwen Kärlek
Johan: 13: Cap: 35: wers:
Inbörders. Then Samma HErren, Hafwer gifwit Thata Bud, till
Sin Tjenaren Mosse, och HErrans Tjennaren Mose, Hafwer thet
11:te:
Tillsaget att Israel: I Skolen icke stjela, Eller Ljuga Eller handla
3: Mose bok: 19: Cap: 11 = 18. wersena:
Falskeliga Then Ene med then andra. 12: I Skolen icke Swärja Falskt
wid mit Namn: och Ohelga Tins Guds Namn: Tij jag är
14:de:
HErren. Tu Skalt icke Banna Then Döfwa. Tu Skalt icke
Sätta För them Blinda Näget, Ther Han Kan stöta Sig
Uppå; Utan tu Skalt Frukta Tin Gud: Tij jag är HErren.
16:
Tu Skalt icke Wara En Bakdantare blan Tit Folk. Tu
Skalt ock icke Stå emot Tins Nästas Blod: Tij jag är
18:
HErren. Tu Skalt icke Hata Tin Broder I tino Hjerta;
Uttan tu Skalt Straffa tin Nästa, på thet tu icke Skalt
18:
Lida Skuld för Hans Skul. Tu Skalt icke Hemnas, och
Behålla Någen Owilja Emot Tins Folks Baren. Tu
3: Mos: bok: 19: Cap: 11 = 18. w:
Skalt älska Tin Nästa Såsom tig Sjelfwan. Tij jag är
HErren. När som wi weta allt deta, och Hörer Hwad wi
Skola Få till Belönnig; Som Sonen Säger: Then min Bud Hafwer,
och Håller Them, Han är then Mig älskar: och Then mig älskar,
Han Skal hwarda älskad af Minom Fader; och Jag Skal
Johanis: 14: Cap: 21: wers:
älska honom, och Honom Skal Jag ~~[illegible]~~ uppenbara Mig.
Söta Linblom! Tro intet att Jag är Någen Säcket Tillgifwen, af dessa
Minna Tanckar om Treennighet; Men Jag är förtjust I de 3:ne:

Men Jag är Förtjus I de Trenne capitlar; det är genom dem Som
den Heliga Skrift är förmig Begripelig; Tij den Gamla och Nija
Testamentes Hufwed Lärror Finnas I dem, I dem Finna wi Andans (Näd)
Som med ~~Barhe~~ Barmhertighet werkar wor arbetsamhet
Till wår Egen Kännedom, och gifwer oss Wisdom och Förstond
Till att Hjelpa wåra Med=Människor och Oss sjelfwa, Till
Förbetring och Sällhet; Se? Då Sannas uppå oss Mästarens
ord: Then ther Tror på Mig The Gerningar Som jag gör,
Skal ock Han göra; och Skal göra Större änthessa:
Tij jag går Till Fadren ÷ Kan En Människa Werkstäla
Störe Wälgerning, än Som att Befrämmia, Sin Förfölljares
Jordiska och Himmelska Lyckfallighet; ack, Nej? Störe,
Wälgerningar Kan icke göras, än att Oegennytiger,
Bidraga till Med=Människors Sällhet I all Ewigheters
Ewighet; och Se? det Kunna Wi, Så framt wi willja blifwa Sjelfwa
Säla Efter Döden, I upstondelsen, och denna Sällhetens
Förfmack; Blef gifwen af Mästaren Sjelf Till Sina Lärjungar, och oss;
Friden Låter Jag Eder; Min Frid gifwer Jag Eder: icke gifwer
Jag Eder, Såsom Werlden gifwer. ~~Edart~~ Edart Hjerta ware icke
Johan: 14: cap: 27. wers ÷
Bedröfwad, Ej heller Rädes ÷ äro de ordden Som Förkunnas I samma
14:de: capitels, 13:d: 14:d: 16:d: och 17:de: werser, icke den Största Förfmake
och der jemt Ett ogefacktig Bewis uppå Treenighetens werkningar
I En Endaperson, och den är Gud; Hans ord och Löften äro
Grundat I Hans ära; Hwilken hwarels Kan Säga och Hålla

Ÿ: #: Thet Skal jag göra:
2: och jag: ärd ett ord icke Hwilken Hwar ske kan Säga, och Hälla dessa Löfteord:
Påtageligen Sonnen, Som då
Talar, Jag Skal Bedja Allt Thet I Bedjen I Mitt Namn, Thet Skal jag göra; Päthet
Fadren, det Höfd ju Tydelig,
att det är Sonnen, 1: och Han:
Säger Människones Son, att Fadren Skal Prisad Wedas I Sonen 13: Hwad I Bedjen
och Han Skal gifwa Eder En
Annan: Här Talas om I Mitt Namn, Thet Skal jag göra: 14: Ÿ: #: ~~Tet att Fadren Kal~~
En Annan, Hwem är denna
Som om talas, Som Skal
Sändas, och gifwas: Skilnad Nº: 2: Och Jag Skal Bedja Fadren, och Han Skal gifwa Eder En annan Nº: 1:
är ej gjord, och Sändas: Han
Nämner gennas Hwem det är 16:
Hugswalare, den är det Hugswalare, att Han Skal Blifwa När Eder Ewinnerliga.
den är det, Som Skal Blifwa Här
Eder Ewinnerligt: Si Säge Nu
har wi, dem alla Tre, uttfärdat Sanningenes Anda, Then werlden icke Kan Unfå; Ty Hon
I denna 16: de: wers: I de 2: ne
Efter Kommando, Kan utan Ser Honom icke, och Känner Honom icke; men I Känner
Twifwighet Skiljas, dess,
hwar för ej werknings kraft Honom: Ty Han Blifwer När Eder, och Skal Wara I Eder:
och Bådas allastädes När
warelse: I den 17: de: wers
Får wi weta, hwem som är Till Läges den 18: de: wersen, så är det Ju Onekelig Tydeligt, att
Hugswalaren, det är Sanningenes Anda;
Och I den 18: de: Så Blifwa
de Tröstade med detta Tal: Så wäl Hans Lärjungar, Som och Wi Skola äga en Otwifle
jag Skal icke Låta Eder wara
Faderlösa; Jag Skal cecketig Förfäckran, om En Förfmake och Ewig fällhet: denna
Komm till Eder:
Högwördige Herre För fäckran Höres I ederterde wersens ord, Sälydande:
Doctor och ärke Biskop:
är icke alla 3: för andra gången.
Nemden, I denna 18: de: wers: Jag Skal icke Låta Eder Wara Fader Lösa; Jag Skal Komma
I den är det Sanningenes
Anda, Som Tydeligen Talar, Jag Skal Komma
Såsom Både Fader och Såsom till Ed er: Förutt Säger Nästaren; I 16: de: wersen, att Han Skal Bedja Fadren
den Som Skal Sändas, och Såsom war
tillatt Komma, och Lärjungarnas
Ögon, och Öron, hörde, och att Han Sender Hugswalaren, och den Skal Blifwa Hos dem Ewinnerliga
Säggo, ingen annan, En som det wars
Nästare, Som Talar I Tre nyhsten Sanningenes Anda, och Väget förutt Säger Han I 16: te: wers; Jag är
Säganden: jag Skal icke Låta Eder wara
Fader Lösa; Jag Skal Komma Till Eder.
Sanningenes Anda Löfwas, Wägen, och Sanningen, och Lifwet: Ingen Kommer Till Fadren,
Han Kommer, och Fadren är det
Som Kommer, I Hugswalaren,
Osynlig för werlden, det är Utan Genom Elig: Uti dessa anteknade Werser, Finnes Fadren, Som
I och med det Samma Sanningens
och Lifwets wäg; Sanningenes är Gud, wår Skapare; Ty I Honom är Både den Mäwalliska och den
Anda, Then werlden icke Kan
unfå; Ty Hon Ser honom icke
och Känner honom icke; ... Ändeliga Lifwet, Han är Sälfdeste Lifwet, af Honom är Lifwet Komen
och Som Blifwit för oss Uttandbar; Han är den Obefläckaste Sanning,
Ty Hans Nyttjliga ord, Evenligen, Den Bokstaftliga, är Sanning; Han
är Sälfdeste I Sanning, Sanningenes Anda; det är Han Sjelf Som åter
Kommer för att Hugswala de Bedröfwade, Han åter Kommer I

Han åtter kommer i werlden, såsom den Lifgifwande Hugswalande

Lifsens Anda; Han är Den, som Lärre att förstå, Hurru som wi Skola

åtter komma uppå sanningenes Wäg, den, war ifrån wåra Pastjonner

Förtoss, och wi kommit inuppå den, som Leder oss allt dupare och Djupar

Inni Skilsemässan ifrån, Hans oss anwissade Lifsens Wäg, Hwar

uppå wi kunna Schönja Framman för oss, En Menniskofot, Men

Wid Närmare Skådande, så kunne wi Igen känna wår

Broders Gudomliga Warelses Fott; Denna Guddomsens Fotspor, är det,

som wi Skola, Licke som Hansjelf Förkunar, Sägandes: I kallen Mig

Mästare, och HErra: och I sägen Rätt: Tij jag är ock så. hafwer nu

Jag, som är Eder HErre och Mästare, Twagit Edra Fötter, så Skolen I

ock Inbördes Twåhwars annars Fötter. Jag Hafwer gifwit Eder
Johannis: 13: cap: 13: 14: 15: ver

Efterdömelse, att såsom jag gjorde Eder, så Skolen I ock göra.

den samma är Förossoch Hans Lärjungar Till Ett Efter Sijn, I Tålamod, och

Lijdacklighet, Nemligen, Sonen, Han wart Lijdigt Intill Döden, Ja,
Philippers: 2: Cap: 7. 8. wers.

Intill Korsens Död. Utti Matthej 20: capitel, Höres Tijdeligen, att det är
2:ne

Människan I Treennigheten som swarar, Modren Till de Lärjungar

som Hon Wille Skulle sita Till Höger och Wänster; Människones son,

Gifwer wid Detta Tillfäll till känna, att Han wälweste Hwar för han

Hwar kommen, der om wittnar Hans Eget swar: som Han gifwer

ått Modren, Sägandes; I weten icke hwad I Bedjen. Kunnen I Dricka

Then Kalken, som jag Skal Dricka, och döpas med thet dopet,

som jag döpes med? Tå sade The till Honom: Ja wäl. Sade han

Till them: Min Kalke Skolen I wist dricka, och döpas med

Min Kalk Skolen I wist dricka, och döpas med Thet dop Som I ag
döpes med; Men Sitta på Min Högra Hand och Wänstra, Står
Matthej 20: Cap: 21=23. v.
icke mig till att gifwa, Uttan them Som thet tilredt är af Minom
Fader. deta Stog icke I Blota Människan att gifwa, Således
Ser En war att det Människeliga Natur Hwar wid wissa
Tilfällen Endast och allenast Ett af Gudommen Begåfwade Människa
Som Kände I all Fulkomlighet Guds willja, Med, Med=Människe
hetens ända mål, Så ytterar Han Sig: Såsom Människones Son är
Icke Kommen, på thet Han Will Låta Tjena Sig; Uttan Han Wil
Tjena, och gifwa Sit Lif Till Återlösning För Mång. Han Weste
Således ordsacken Till Hans Människeliga Natturs förenning
Med Treenigheten I Guddommen, Ty Såsom Människa Kände Han
Guds Rättmäticka Fodran, derföre Skrefwer Pauli till the Philip=
per dessa För Människeligheten Tröstande, Men tilka uplysande
ord, Han Säger I den 2:ra Cap: 6.7. wers: Hwilken, änta Han war I
Guds Skepelse, Räknade Han icke för Rof, Gudi Jem lik Wara.
Uttan förnedrade Sig sjelf, ~~Tagangande~~ Tagande på sig En Tjenares
Skepelse, och Wart Lika Som En annor Människa, och I åthäfwor
funnen Som en människa. det är Paulus Som ock så är Ett wittne
att Gudommen War I Mandomen, Ty dessa Werser Bewissar Sanningen,
att Mandommen Fulbordade Fadrens Willja. det Hwar Mandommen
Johannis: 17: Cap: 1:2:3.4: werser.
Som I Gudommen, Bad Sin Himmelska Fader, I thet Han uplyfte
Sin ögon Till Himmelen, och Sade: Fader, Stunden är Kommen;
för klara tin Son, att tin Son Förklarar ock Tig. I 3:die wersen,
Får En Wetta Hwem Som äger och gifwer ~~Ewinner~~ Ewinnerliget lif

och gifwer Ewinnerliget Lif, der i Säger Han: och Thetta är Ewinnerliget
Lif, att The Kännatig Allena Sannan Gud, och Then Tu Sändt Hafwer,
IEsum Christum. 3: Jag Hafwer Förklarat Tig på Jordene; Jag Hafwer
Fulbordat Thet Werk, Som Tu mig gifwit Hafwer att Jag göra Skulle. 4:
och Nu, Fader, Förklarar Tu Mig Närtig Sjelfwom, Med Then Klarhet
Johan: 17: Cap: 1: Tilden 8: wersen:
Som Jag Hade När Tig, Förr än Thenna Werlden war. 5: Hwem Kan
Nu Neka Treennighetens Werknings Kraft Till wår Frälsning, och
Dess Närwarelse I Hella Natturen, och I Sjunnerhet Hoss dem Som
Fullbordar Hans willja, Hans Willja är anteknad af Johannis I den
3:die Capitels 15:de och 16:de wers. 17: der Säger Han Hwarföre
och ordsaken Till HERrans Mandoms annammande: På Thet att
hwar och en Som Tror på Honom, Skal icke Förgas Uttan Få
Ewinnerliget Lif. 15: Tij Så älskade Gud werldena, att Han
Uttgaf Sin Enda Son, På Thet att hwar och En Som Tror På
Honom, Skal icke förgås, Utan Få Ewinnerliget Lif. 16: Tij icke
Hafwer Gud Sändt Sin SON I Werldena, att Han Skal döma
Werldena; utan På Thet att Werlden Skal warda Salig genom
Honom. 17: Högwördige Herre Doctor och ärke Biskop, Jag
Frågar Ditt Ditt uplijsta Hjertas Känslor, om det icke förhåller
Sig på Sådant Sätt Som Jag Här har Fram Stält Sonnens Förenning
Med Treennigheten; Sådan Som den är I hwar sin Olika
Werknings Kraft; Tij Fadren, är den, Som Skal Försonnas; andan,
är den, Som Skal Hugswala, och Påmina, om Hwem, Som Har gåt
I Döden Föross; och det är Sonnen; Som är Försonaren, och Före
Bedjaren, och då är det Helbegripelig att förstå hwen Som är

att Förstowem som är, Sanningenes Anda, och att det är samma
Sanningens Anda som är Wår Förebedjare, och hafwer Bedit
För oss, och än i dag, icke Har uphört att Bedja för oss, Inför sin
och wår Himmelska Fader; detta weste Hans Lärjungar, och
derom Wittnar äfwen Then Höfwitsmanen, och The som med honom
woro och wacktade på i Esum, Tå Höfwitsmannen såg hwad ther
skedde, Prisade Han Gud, och Sade: Sannerliga War Thenne En
Rällfärdige Mannen Guds Son. denna Höfwitsmannens Wittnes ord,
23:C:47.15:C:39. 27:C:54.
är antecknad af Mästarens 3:ne Lärjungar, Luce. Marci. Matthej:
och utti Matthej. 27:C:46:te wers. Höres Tydeligen, att det är
Människan som Känner Guds wered, Tij Han Ropade i
Sin Stora Wånda och Plågor, Sägandes: Min Gud,
Min Gud, Hwi hafwer Tu Öfwer Gifwit mig? Luces wittnes=
Bördintygar, att Han Mästare War Sannerliga En Människa, som äger Hella
sin Förtroend Till sin Gud, och Hugswalaren, som Bewissas, af dessa
ord: Fader, Jag Befaller Min Anda i Thina Händer. Thet är Fulkommadt:
Dessa ord uttsago, af Honom, som ~~Skulle Förbo~~ Skulle Fulborda wår Förenning,
och åtterställa det förlorade, Guds i Människans Boende Guddomliga Wavelse,
Hade alldrig kunnat, säga: Fader, Jag Befaller Min Anda i Tina Händer;
Och der Efter hafwa detta uttrop: Thet är Fulbordat, Fulkomnadt. Densamma,
Finner Blotta Nattur Människan, att Han Moste wara Näget Mera En som Endast
och allenast, En Människa; När Nu Här Tillkommer den Besynnerliga, att
När som ~~Jesus up~~ Jesus Ropade Med Höga Röst, och Gaf upandan. och Si,
Förlåtten i Templet Remnade i Tu Stycker, Ifrån ofwan och neigenom;

Ifrån Ofwan och Ned igenom; och Jorden Skalf, och Hellebergen Remnade. och

Grafwarna öpnades; och Mång The Heligas Lekammen, som Sofwit hade,
Matthej: 27: Cap: 50 = 54: werserna.

Stodup; och solen miste sit Sken; och Et Mörker Wart öfwer Hela Landet
Johanis: 19: Cap: 28 = 30. werserna.

alt Intill Niönde Timan. Och alt Folket som Thit gångit war att Se Ther på,
Luce: 23: Cap: 44 = 48. werserna.

tå The Sedt hade hwad Ther Skedde, Slogo The sig För sin Bröst och gingo hem igen.

Ja! Sjelf wa den Hedniska Romerska Höfwitsmannens ord, Wittnar att den på
Marci: 15: Cap: 37 = 40. werserna.

Korstel Fast Spickade Människan, Han war Mera En som Blota Människan,

derföre Uttropade Han; Sannerliga War Thenne Mannen Guds Son. af

alt detta Ho kan icke, Finna och Se, I ~~alt detta~~ Sanningenes Andas Allmackets

Werknings=Kraft, uppå dem, som woro, och äro wår SHERra IEsus Christi

Guds Sons Förfölljar, och Hans Fiender; det är för wår Skullde som Han

Sade; Det är Fulkomnade: Ack! Merke Grannerliga wäll Här Till; det är

Icke Kärleken, som Lider, Natturens HERre Plågas icke, Nej, Gudommen

Kan icke Lida, Men, det är Sonenom, som är Införlifwat i Samman

Den Oändeliga Treenighetens Gudomsens wäsende, det är den, af Människor,

Förföljda Människan, Oskyldig På Jorden, Och I Himmelen Guds Son;

Män af Kärle För Oss, och för att åtter Skaf wa oss, wår Förlorade Sällhet,

Den? wi? Elljest Hade för Ewigt Förlorat, I Brist på förmågga, af Egenna

Krafter, ~~Wisdom~~ Wisdom, Förstond, Dygde, och En Reen oskrymtad Kärleke Till Gud;

och När som allt detta är Kraft Löst Hos oss; Så Fant Allwetenheten

I samråd Med Wisheten, Hurru som Sonnen, Enligt Hans Egen Willja och

Samtycket, Skulle åttaga sig wår Rädning, Då Blef Sonen, Förklarat I

Himmelen Brotslig, och Skulle upbära för wår Skuld Guddomsens Wrede

och förbannelse, Samt Bortaga den Millan Balken, som Skillde oss ifrån

Bortaga den, Millan Balken som Skillde Oss, Ifrån wår Gud och Fader; den
Bortogs På det att wi Genom Sonnen Mattifå, åtter Skåda wår Himmelska
Faders Hjertas Benägenhet och willja För oss; (och) Som wi Skill Ifrån oss wår Godda
Benägenhet och Willja åttföllde af wåra Goda=gerningar, och äro wordna
Otackesamma, Mishandlar med oss Sjelfwa, och Med=Människor, allt Sådant
är den Grufweliga Förbannelsense Balke, som Skilljer oss ifrån Gud wår
Fader och Skaper; Sonenom, wår Broder, Igenom Köttet, och genom Hoppet
Tron och Kärleken, (På Ett Sådant Sätt är Han worden) Så är den Samma Wår Andeliga Broder; Han
Kommer, ock Blifwer den, som Fulbordar Löftet, Säger Till Sina, hwaraf
Wi äga Hoppet, och Tröst I det förgängeliga; Friden Låter Jag Eder;
Min Frid gifwer jag Eder: Icke gifwer Jag Eder, Såsom Werlden gifwer.
Edart Hjerta Ware icke Bedröfwadt, Ej Heller Rädes. Dock Säger Jag
Johanis: 14: Cap: 27. wers. 16: Cap: 7: wers.
Eder Sanningen: Eder är Nyttigt, att Jag Bortgår; Ty om Jag Icke
Bortgår, Kommer icke Hugswalaren till Eder: men går Jag Bort,
Så Skal Jag Sända Honom till Eder. I Hörden, att Jag Sade Eder:
Jag går Bort, och Kommer åter till Eder. Haden I Mig Kär, Tå
Gladdens I Ju, att Jag Sade; Jag går till Fadren: Ty Fadren är Större
28. wers.
än Jag. I dessa Mästarens Människones Sons Ord, Liger, Begrepet
om Hwen det är som talar, Här Höres att det är Sonnen, Ty Fadren
är Större än Jag; Säger Människones Son, som är I Guddommen,
och det är Människors Ögon, som ser Honom, öron, som Hörra
Honom tala, och ser den Talande Gud om I Människelig Natur, det
är Människor som Igenkänner den Talande Människans Målföre
Den de umgås dageligeligen Med; det är denna allwetande Herre

Allwetande Herre, Som Blef Frågat af Sinna Lärjungar, Sägandes:
(Hwilken)
Rabbi, Syndade, Thenne Eller Hans Förräldrar, att han Skulle Födas
Blind? JEsus Swarade: Hwarken hafwer Thenne Syndat, Eller Hans
Joh: 9: cap: 2: 3: wers:
Förräldrar: Men på Thet Guds werk Skola uppenbaras på Honom:
det hwar icke Heller Människo wishet, (Kött och Ben,) Som uppenbarade
För Sina Lärjungar, Hwem Som är deras Mästare; uppå Mästarens Till
Frågan, Swarade Simon Petrus, För alla de andra Lärjungarna: Hwen Sägen
I Mig Tå wåra? Tå Swarade Simon Petrus, och Sade: Tu äst Christus,
Lefwandes Guds Son. Tå Swarade JEsus, och Sade till honom: Salig
ästtu, Simon Jona Son; Ty Kott och Blod hafwer tigthet icke uppenbara
Matthej: 16: cap: 13: 14 = 17. werserna:
Uttan Min Fader, Som är I Himmelen. dessa ord, äro äfwen Till Bestyrckan=
de, af Hans Lärjungars öfwertygelser, Hwem Han War, då deras Mästare
Säger: På Then dagen Skolen I Bedja I Mit Namn: och Jag Säger icke
Eder, att Jag Skal Bedja Fadren För Eder. Ty Fadren Sjelf hafwer Eder
Kär, Efter thet I haden Mig Kär, och Trodden att Jag är uttgången
af Gudi. Jag gick utt af Fadren, och Kom I Werldena: åtter
Öfwergifwer Jag Werldena, och Går till Fadren. Sade Hans Lärjungar
Johannis 16: cap: 16: och 26 = 31. werser:
till Honom: Si, Nu talar Tu uppenbarliga, och Säger ingen Förtäkt ord.
Här Röjer Sig Sanningenes Andas Werknings Kraft, tillika Med
Fadrens, och Den till oss Sende Sonsens Wittnesbörd; Ty Lärjungarnas
Witts ord, är Andans witts ord, och det Otwifwelacktig, Ty ~~Mäntrar~~ deras
Mästaren Sjelf Bekräftar Sinna Lärjungars Trodå Han Bekänner det In=
för Sin Himmelska Fadren: Sägandes: Nu Hafwa the förstått, att allt thet
Tu Mig Gifwit Hafwer, är af Tig. Ty The Ord Tu hafwer mig gifwit,

Tij The ord Tu Hafwer ~~gifwit~~ Mig gifwit, Hafwer jag gifwit Them; och The
Togo wid Them: och Hafwa Sannerliga förstått, att Jag är uttgången af Tig,
Johanis: 17: Cap: 5: 6: 7: 8: wersena.
och Hafwa Trott, att Tu mig Sändt Hafwer. Högwördig Herre Doctor och
ärke Biskop; Jag Fraggar Gifwes Något Tijdeliga, hwar för Guddommen
är worden oss Människor Liker, Gifwes Något Tijdeligar, Till wår
Sallighets Kunskap, dessa Fyra werser, äro de icke EN Förklaring uppå
14:de Cap: 6:te wers: Wårs HERra JEsus CHRistus wittnesbörd,
om Hans Lärjungar, och Hans Lärjungars wittnesbörd om deras
Mästare, är I samma Förhållande, Som Johannis Döparens,
Wittnesbörd; Johannis, kom, För att Döpa, Wittna, och för att Röja
Bereda Judarna, Och Hella Werlden att gå på den uttstackade
Wägen, Som är Sanningenes och Lifwets Lifts wäg; Som Sjelf
Wissade Sig, Som Han Sjelf Säger: Jag är Wägen, Och Sanningen,
Och Lifwet; Ingen Kommer till Fadren, Uttan genom Mig.
Här Finner En och war Likheten, och Sanningen, Sonen Säger
Sjelf till Martha Hwars Broder Lazarus Hwar; och Lazarus Hade
Redan hwarit Dö I Fyra Dygn; derföre, Säger Marjas Sijster Martha,
Hon kom Löppandes Emott Lifwits Herre (JEsus): Tå Sade Martha
Till JEsum: HERre, hade Tu Warit här, Hade min Broder icke
Blifwit Dod. Tin Broder Skal ~~Ståp~~ Ståup igen, (Swarade JEsus
Martha) der på Swarar Hon: Till JEsum, Jag wet, att Han Skal
upstå I upståndelsen, På Ytterstå Dagen. Sade JEsus Till Henne
Jag är Upståndelsen och Lifwet: Hwilken Som Tror på Mig,
Han Skal Lefwa, Om Han än död Blefwe. och hwar och En

och hwar och En som Lefwer, och Tror på mig, Han Skal icke dö
Ewinnerliga Tror Tu thet? Ja, HERre, Jag Tror, att Tu äste CHRisten
Johannis: 11: Cap: 20=28: werserna:
Guds Son, Som Komma Skal I Werldena. dessa Hans Egenna
ord, om Hans Sändande, är sagda af Människans Son, Honom Sjelf till
Judarna I närwaro af Hans Lärjungar, och som Blif wit anteknad,
af Johannis I dess Sjete Capitel, och 38: 39: 40: werserna; Utti dessa 3:ne
werser, Kan man Hörra, att det är Människan I Gudommen, som talar;
Han säger till Judarna och tillika till Sinna Lärjungar: Tij Jag är
Nederkommen af Himmelen, Icke att Jag Skal göra Min Willja,
38.
Uttan Hans Willja som mig Sändt Hafwer. Och Thet är Mins Faders
Willje, Som mig Sandt Hafwer, att jag Intet Borttapa Skal af all
Thet Han mig gifwit hafwer: uttan att Jag Skall upwäcka
39:
thet på Ytterstа Dagen. Thetta är nu Hans Willje Som mig
Sändt Hafwer, att war och En Som ser Sonen, och Tror på
Honom, Han Skal hafwa Ewinnerliget Lif: och Jag Skal
40:
Upwäcka Honom på Ytterstа Dagen. af alla dessa anförda
Skriftenes Ord, att de äro I En Samman Hang med, 14:de Cap
och 6:te wers Sonen är Sådedest Bewisligen Kommen, För att
Räda, Bedja, Hugswala, Wittna, Upwäcka, Dömma, Döpa
Med Andans wisdom, hwara En Ledare på Lifsens wäg, Som
Förer Människan till Sin Gud och Skapar; Samma Gud är
det Som Talar I genom, Sin Apostel, wid Namn Paulus. Tå Han
Skrifwer Till Timotheum, I första Brefwets 2:ra Capitels
4:de 5:te och 6:te werserna: Sålydande: Som wil, att alla

Ψ: ##: att j Sin Tid predickadt
warda: Som det sitt Höf
det Prestliga ämbetet, att
för kunna H:S Ord vans ord,
så tvågar jag Herre ärke
Biskke Biskopen, om det
icke skulle kunna låta sig
göra, att tillägga, de 4:ra
werser, och ändra Epistel
förbi lära den, emott den som
j nu wägar föreslå, uttur
3: Mose Boken 19:de Capitul och
den 11:te till och med den 18:de
werser jag föreslår den,
Efter som den Handlar om,
Människors skyldighet
Emott warandra och är Grundat
j Guds Kärleke, som då är j
den 18:de werser, hwar utti
omtalas sjelfs tagen Rätt,
Eller söcka Hämd, förbjudes:
Epistelen, Tillika med
Ewangelium met, Tycker jag
är Passande öfwer warandra;
af detta 6:te werkens ord:
att Sådant skule j sin Tid...

Så Lyder anden Som ovi, att alla Människor skola frälsta,
warda, och till Sanningenes Kundskap komma: 4: Tyghet är En
Gud, och En Medlare emellan Gud och Människor, nemligen, then
Människan CHRistus JEsus; 5: Hwilken sig sjelf gifwit Hafwer
För alla till återlösn, att Sådant skule j sin Tid Predikadt warda: Ψ: ##: 6:
af detta 6:te werkens ord: att Sådant skule j sin Tid Predikadt warda;
der af tager jag mig den Friheten, och på minner Herre Doctor och
ärke Biskopen, att med sin Goda och j sanning Beweckande wäl=
Tighet, söcka, att ätter få Första Maij s Heliga dag, som är om,
Den 14:de Capitel j Johannis Ewangelium; uti Salmboken, Eller j
Ewangeli Boken, Rättare sagt: så är Ewangelium slut wid 14:de werser,
öcka samma Ewanglium, med 4:ra werser, det är till den 18. och då
tycker jag j min Okunnighet, att det är Fullkomlig anledning för att
Bewisa, Nodwändigheten af återlösnings werket, Nodwändigheten af
antagandet af Treenighetens medwärkande, såwäl j förson=
nigen, Som att Bibehållandet af de Rettrognas Inwertes öfwertygel=
se, Hwar uppå de Hoppas, Tror, och Grundet till deras Kärleke till
Gud, och Människor, sjelf kännedom, för att werkställa det Ändamål,
med samt arbetet till
Hwar före Människan är Kommen, j werlden, och efter slutat
Öwerstonden Pröfwo Tid, Blifwa Före, genom Dödens=port j nni
Lifwet, dit Döden icke kan komma, och som endast Härskar
Hos de Werldslige wisse, och awerldslig sinnad, förden är Döden
Endaste, En Fasse, och Känna icke att Sonen är Kommen För att
Frälsa Wittna, Dömma, och att Han är Lifwets Belönning; det hwar
den Naturliga Människan som j warande och dejemte till

Som Swarade och derjemte Tilltalade Judarna, I När war o af Hans

Lärjungar; Sannerliga, Sannerliga Säger Jag Eder: Hwilken Som hörer

mit tal, och Tror Honom Som mig Sändt Hafwer, Han hafwer

Ewinnerliget Lif; och Kommer icke I Dommen, uttan är gången

24:

Ifrån döden till Lifwet. Ty Såsom Fadren hafwer Lif I Sig Sjelfwom, Så

26:

Hafwer Han ock gifwit Sonenom hafwa Lif I Sig Sjelfwom.

Och Hafwer Theslikes gifwit Honom Magt att Dömma: Therför att

27:

Han Manniskones Son är. Och The Som wäl Hafwa ~~gjort~~ gjort,

Skola Fram gå till Liffens upståndelse; men the Som Illa hafwa gjort,

29:

Till Domsens upståndelse. Här Höres den Natturliga Människa Tala

derföre Säger Han: Intet Kan Jag göra af mig Sjelf. Som Jag Hörer, Så

dömer Jag: Och min Dom är rätt: Ty Jag Söker icke min Willja, Uttan

30:

Fadrens Willja, Som mig Sändt Hafwer. Om Jag ~~Witnar~~ Wittnar om

31:

mig Sjelf, Tå är Mitt Wittnesbörd icke Sant. En annar är, Som Witnar

Johannis: 5: Cap: 19=21=24=32: werserna.

Om mig: och Jag wet, att Thet Witnesbörd Sant är, Som Han witnar

32:

Om mig. I dessa 31:sta och 30:de werser, Kan icke Nekas att det Hwar

Människones Sons Röst, Som åberopade Sig uppå Sanningenes andas

Wittnesbörd, och att den I Guddommen Guds Son I Människelighetens

Synbarhet, Sed och Känd Såsom Manniska, Hans Samwetes wettnes=

börd, är Öfwerens Stämmande med Kännedom af Andans witnes=

börd; Sedå är det I Hans Tro Söfwertygelse, derföre Kan Han Säga:

En annan är, Som witnar om mig; och jag wet, att Thet Witnesbörd

Sant är, Som Han Witnar om mig: att Sanningenes Anda, Witnar med

den Egentelig Människones Son, Witnar Med Honom Som Kommer

Wittnar Med Honom Som Kommer Ifrån Fadren, Till att wara

Fadrens Wittne Som Honom Sändt Hafwer:. den Samma Till oss Sända Sonen,

Hafwer förkunnat Ordsaken, Till Fadrens Beskening Med Sin Sjelf, Sändande ej werlden för oss

I Sjnligt Människelig Uttwertes uttseende, denna I Treennigheten Gudomsens Himmelen och Jordens Skapare Känn under Namn af Fadrens Till oss Sända

Sonen, Har Sjelf Nemt ordsacken; och detta är dett: På Thet att hwar

och En Som Tror på Honom, Skal icke Förgås uttan få Ewinnerliget Lif:.

Ty Så Älskade Gud Werldenna, att HAn uttgaf Sin Enda Son, På Thet att

War och En Som Tror på Honom, Skal icke Förgås, Uttan Få Ewinnerlige

Lif:. Detta är Min Fattade Tanka, och Tro, att Denna Johannis 14:de:

Capitels Sjetewers, är oss gifwen, För att kunna hafwa Fulkomlig

Öfwertyg and Bewekeliga Bewis, På Treennighetens werke=

ligga Synbarliga Warelser Här På Jorden ~~Jomg~~ I Omgengelse

Med Människor, I Människelige uttseende:. Jag Frågar icke,

den Theologiska Doctor och ärke Biskopen, I Upsala: uttan

Min Frågga är Nu för denna Stund Endast Lagder Inför

Min wäns Hjertasuplysta Kännedom, I Din Christna Relig=

jons Lärans Wettenskapers Uttöfwande; Säg mig, Du Som I

Wältaligheten är En Yperlig wärdig den adertondes Efter Trädares Stol:

Säg, Har, och Kan det Någon Sin Fram alstras En Så Hög och Djup=

Sinnig Philosophiske Wishet, att föld med En Så Intagande Moral, Hwars

Tydeliga Syfter mål, är Förennat med Allwetenhetens Kännedom af det

Tillkommand, och Derjemte Ses af Samma Moralliska Föreskrift, Sättet

Hurru Som Människan Skolla upresas Uttur des Djupa Fall, och om de wille

Efter deras Upræsand antaga den dem Med wilkor Bjudna

antaga den, dem medwilkor bjudna Belönningen, Som i dess förwäntan=
de Här, Kan Tröstadem, och Som Kan Gifwa Dem, En Fulkomlig är sätt=
ning för Werldens Widriga Förföljeser; och Hwar Wid alla Människor
Kunna Med fullförtronend Tryga Sig wid, Hwar af är, Ett Gudom=
ligt Bewis, Uppå Kärlekens Guds (Närwarelses Nåd) I Människan, Som ~~[illegible]~~
Wisar Sig I En Beständig Tålamods Fortfarande, Medan Som
Människan är ännu I det Förgängeliga. Ho? Kan då Neka
den Öfwerträffande Wishet, Som är Uttöfwer alla, (För wåra Fäders Fader, och som I Forna de) ~~[illegible]~~
Kända Hedendommens Fäders Djupsintiga Wishet Kunskap
de ägde, och Som de Gifwit deras (Med Händer sinna Sjelf gorda) Gudar, och Som (dessa Samma Gudar) de Trot dem äga,
Iemte Mackten, Kärleken, För Det Folkslagen, Som Sjelfwa den
Blinda Natteur Människan, Gjort Till Sin Gud, och anset ~~dem~~ (dessa Sjelf gjorda Gudar) för
Sina Skyds=Gudar; Hwad Löften Hafwa dessa Människors händer
Gjorda Gudar Gifwit, att Sinna Till Bedjare; Löften, Som En och
War, Dödelig För mår gifwa, att sinna Likar, och Som Befinnes
Otillräckeliga, wid Dödens Annalkand; Ack? Nej, annat är detta
Löfter ord: Och Jag Skal Bedja Badren, och Han Skal gifwa Eder En
Annan Hugswalare, att Han Skal Blifwa När Eder Ewinnerliga.
Sanningenes Anda, Then Werlden icke Kan unfå: Ty Hon Ser Honom
Icke, och Känner Honom icke; men I Kännen Honom: Ty Han blifwer
När Eder, och Skal wara I Eder. Jag Skal icke Låta Eder wara
~~Jag Skal~~ Faderlösa; Jag Skall Komma till Eder. Och allt Thet I Bedjen I
Mitt Namn, Thet Skal Jag Gjöra. På Thet att Fadren Skal Prisad warda
I Sonenom. Hwad I Bedjen I mitt Namn, Thet Skal Jag gjöra.
Johannis: 14:de Cap: 16: 17: 18: 13: 14: wer serna.

#: G: af Guda Prester kunna gifwa att Hedniska Människo Slächteter; de af sigena gifwena Guda Swaren, äro icke så Tydeliga såsom wår Himmelska Brodevs sanna Guda Swar: O wakelevnas Swar, woro icke så Bestemda, För sanningen, att den icke hade Twenne Förklaringar, De Förswinno och Blefwo icke Ewig Bestondande; annat är wår Brodevs Swar, som Han gaf sina samtids med människor, Hans Swarade dem, och de Kunde Förstå hwad Han sade, och Hwad Han sade dem, Kunna wi också Förstå, om wilja hos oss will, annanmad en, wårt Innerste Kan icke förneka de as Fram Tvånggand: Till oss äro de Fram Kommena, och de gifwa oss, och wåra Efterkommande:

Noga granskning uppå dessa Fem wersers gifwena Löften, af Hwem, och Du skall Finna att de äro af Honom, som är Herre Öfwer Lifwet, och Döden, Han är sanningenes Anda; Then Werlden icke Kan undfå: Ty Hon ser Honom icke, och Känner Honom icke; men I Känner Honom: Ty Han Blifwer Wår och Gud Prest Kunna Gifwa att Hedniska Människo=Slächteter, men Till oss äro de Framkommena, och de, Gifwa oss, och wåra Efterkommande, Bavena bavens Barn stjerka, att Emottså de, af werlden Ingjutna i wåra Böjelser Begeren, som skilja oss ifrån Guds Kärlekes närwarels i wårt Hjerta och Wilja; detta Löfte, är oss gifwen af guddommen Synligt i Manndommen, Känd under Namnet, Människones Son, Ty så Kalade Sig Sjelf, Guddommen, då de woro i Mandomen, och Ennu icke antagit Namnet Hugswalaren sanningenes Anda; wår Broder, wår Skuds Gud, wår Förebedjare inför Fadren; Jag skal Bedja Fadren; (säger Han som är Född af qwinlig Säd, Känd under Namnet Jesus Christus) och Han skal gifwa Eder En Annan Hugswalare, att Han skal blifwa när Eder Ewinnerliga. När Han kommer, så skall Han Blifwa wår Ledare, Till Fadren, utom Honom, kunna wi icke Finna Wägen, den wägen, som är den Rätta, och som är sanningenes Wäg, sanningenes Andas Wäg, Hwarupå wi Finne Hugswalaren, som skal Göra sig Känd, medelst sitt närwarande i oss, och med Sin Inneboend skall Han werka wår Ewiga Lif, i Fadren, och Fadren i oss, och de

##: HERre, Hwad är thet Tå, att Tu Skal uppenbara Tig odh, och icke wer Verlden? af denna Frågan, Höres, att dess Förstånd, den hwar helt och hållit j owdiska, och icke gaf det minsta Seeken till Eftertanke till att Höra, Hwem, som talade med dem; Högwördig Herre Doctore och ärke Biskope; Grauska mig icke Som en Kjetare, Ty det will jag wid er Lugen icke Hafwa Vann för:

Utti Euclidis Geometriens 1: Sta: Bokens. Tälfte Problem. j den Föreslor Han denna Problemmet, Han Begerer: Att draga En Rät Linea winkelrät Emot En Gifwen Obestämmenad Rät Linea Ifrån En gifwen Punkt Uttom Jemn, dessa Rader och ovr: äro På Ett widt Sätt, Till att anse Såsom jag Kan Förstå Treeningheten; Figurens uttseende är äfwen denna:

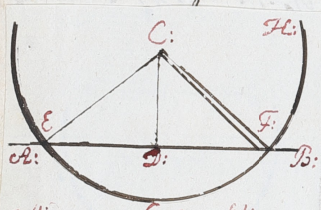

Utti denna 12: G: Propositions Problem mat, är...

och Fadren j Ow, och de Ifrån Ewigget warit Sielfwa Lifwit, Ner Som dej Sin k) Wernings=Gemen Samma Guda Macket werkar, och wernings k) en Tillök, är Oss dem, Gr undat j Kärleke=Gudens Nådiga Förening Med oss, Ner Som wi, Med Kärlek uppfylla Hans Bud, Så äro Treenigheten Förknipat Med wor Själ, och då Hafwa wi återfått, den j Skriften utt Lofwade Belönning, då Han Säger Till Sina Lärjungar, och Som de icke förstode; derföre, Begärde Förklaring uppå Dessa Mästares ord: Then Min Bud Hafwer, och Håller Them, Han är Then Mig älskar: och Then mig älskar, Han Skal warda Älskad Fälkad af Min om Fader; och Jag Skal älska Honom, j Johannis 14: Cap: 21: wers: och Honom Skal Jag Uppenbara Mig, Sade Till Honom, icke then Ifrå= Verldene? Utti denna 12:te Propositions Problemmet, är Som Jag Tycker Något Som Kan, af det Synliga Materiälliska Bewisett, Leda den Tänckande Människan, Till Höga och Werkeliga Sanningar, Förr att upplösa den Tälfte (12.) Propositions Problem, Säger Han: Ty: ##: HERre, Hwad är Thet Tå, att Tu Skalt Uppenbara dig Oss, och icke

Ty: Propositions Problemmet, är Som Jag Tycker Något Som Kan, af det Synliga Materiälliska Bewisett, Leda den Tänckande Människan, Till Höga och Werkeliga Sanningar, Förr att upplösa den Tälfte (12.) Propositions Problem, Säger Han: Jag hwad Punkt G: Som Behagas, på andra Sidan om A: B:, j anseende till C: och upvita En Cirkel E: G: F: (H:) Som har C: Till Medelpunkt och går genom G:, Skär E: F: Mitt i Tu utti D: Och Samman Bind CE: CD: CF:. När Nu Hela denna Figuren, är På Sätt Som Skrifwit Blifwit werkställd, Kan Han icke, då Medveta Säga, att C: D: Dra är dragen winkel Rätt Emott den Gifwena Rätte Lineen A: B:, ifrån den Gifwena Punkten C:. Ty Efter ED: är gjord Lika Stor med DF:, och DC: HÖRER till Båda Triangelarna CDE, CDF, Ty äro Två Sidor ED, DC: Utti den Ena, Lika Stora med hwar Sin Sida F: D:, D: C:, Utti den andra,

Ty: Propositions Problemmet, är, då Säger han: Förste Hufvud Som Propositions Problemmet Förste: der Efter Säger han, huru Som han gjörde, och Slutligen, Bewiset; Hela Figuren Bewisas med Rätta Lineär; och Rätta winkla; då Han will Wisa problemet Säger Han: Jag hwad Punkt G:, Som Behagas, på andra Sidan om A: B:,....

Ψ: #: Men D: och E: är finnandes; och det är den, Enda och Sanna Guden, i Tvenniheten, som jag will Bjuda till att göra Känder i Bland mina med-Människor och Christendoms Bröder, i jag Tror att med wishet af Euclides 12: propositjon problem, i första Boken, kunna dem, Bevisa Tvennigheten wara Sann i alla dessa, det är och säden, ...

Hwar sin sida F.D. D, C, uti den Andra, och Baserna C: E:, CF, äro Jemwäl Lika Stora. Dessför Näste winkelen E:D: C, Lika med Winkelen F.D.C. Nu Ligga Desse Winklarna bredewid Hwarandra: Men När En Rät Linea, Som Faller Emot En annan Rät Linea, gör de winklarna, Som Ligga bredewid Hwarandra, Likastora, Så är hwar och En af de Likastora Winklarna En Rätt Winkel, och den Räta Linean, Som Faller Emot Den Andra kallas Winkelrät Emot den Hon Faller Uppå: Der före är C:D: winkelrät Emott A.B:,

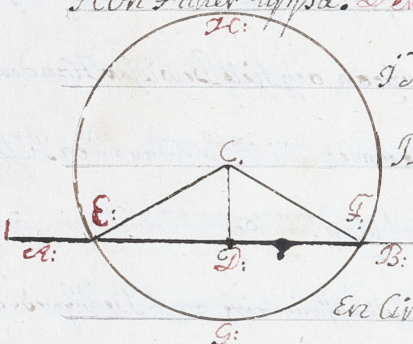

I denna Euclidis Problem, Har Jag Tillakat, Bokstafwen H: och uttaf Cirkelsegment E: G: F: Som Han kalar för Cirkel En Cirkel EGF, är nu En werkelig Cirkel (onekeligen Synbarligen)

H: F: G: E: Hwar uti Bokstafwen C: är (Medelepunkten, af alla dessa åtta Bokstäfwer, Så kunna de Bliswa Innitjaler Till Detta Stora Heliga ämne, H: Helige A: Ande. I Detta Namn, Fatas N: Men D: och E: är finnandes; det är och Så den, Werkand Guddomliga wawelser Som Hella min Bemödande Sigtar på att Kunna Göra Begripeligt För alla Som willa Se och icke weka Hans upplj= ningar, dem, Han will Meddela, åtta alla dem, Som öpnar Sinna Inwertes Själens Fem (5:) Sinnen; och ? Sötta Herr Doctor och Ärke Biskop; Sötaste du! Jag För kjubes af Glädje, att Hafwa Funnit, Hwad Jag Så Länge I sfera år Söket och Fåt öfwertygelsen derom. Cirkelen, är i alla werldenes Tider, Hwarit anseed Sosom Sinnebilden af Ewigheten; wi Kunna Säga att C, är den Bokstafwen Som öppnar

#1: Hwar med Själens Förmögenheter Begynnar sig, För att Kunna återföra Till den Jordiska Sinnade Människans Begärelses Känsla den, werkan, Som är i Människans Blod, och Som Ögat werkatt uppå Själen, Den?.....

1: Ps: proposition problem i 1: Boken: af denna Problem, Finne wi Ett ord, Som wärr= mar sig intill det ordet, Ewig Sij, En Determinerad Rät Linea. Som icke är Determinerad, utan Räcker Oändeligen Långt ut, om Så Behöfwes; uttil denna linean Beskrifwand, Höres Tankan Föres Till Ewigheten, hwar ifrån wärr En Möjelighet wid Sjunbar wandelse Kommit, Linen, och punkten, tillika med Medelpunkten, och äro 3:ne 21 oumwikeliga delar i Problemet, hwar ifrån up kommer Dey winkelräta Linear

Cd. cde. och Bde. de. Som äro fyra (4) stora winklar i denna Problemet: och Hella denna Sammansatte Figur, Består af En Cirkel HFDE: och af 2:ne lika stora Trianglar cde. Cd. Här kan För nufts, owan det wil, Hjelpa sig för att Förstå Tweenningetens werkningar på jorden, och huru Som den kan gjöras, jo, det är: Att draga En Rät Linea winkelrät Emot En...

C: är den Bokstafwen Som Oppenar den Till slutna Ewighetens Cirkel; C: är Medelpunkten Till Cirkel, Ifrån Honom, Kommer all Sälhet, Han är dess Scandverfuccelskraft, Han är B: Bönnenes Ewighetens Anda, det är Hugswalarens Anda Som är wär Frid Förste, det är Han Som B: Bedjer åt Sin B: Awgudige Fader: Euclidis 12:te Propositjon i 1: Boken: Problem, i förstå Boken. Att draga En Rät Linea, Winkelrät Emot En Gifwen Determinerad Rät Linea, Ifrån En Gifwen Punkt Uttom Henne.: Detta är Euclidis Begeran, att Blifwa Honom Befwarat, uppgord, och Bewisa Problemmets Möjelighet, och Sanning; Han Gjör Sielf Frågan, och Sielf Bewisar Händen, Samt Sielf Bewisaren, uppgör Figuren, Sägande: Lät AB: wara den Räta Linean, Som icke är Determinerad (utan Räcker Oändeligen Långt ut, Som är Inar Sacket i En Ewighets utsträckning) om så Behöfwes, och lät C: wara den Gifwena Punkten Uttom Henne. Det Begäres, Att Man Ifrån Punkten C Måtte draga En Rät Linea, Som är Winkelrät Emot AB:- denna, Problemmet, är nu af mig Framställder, Såsom Till Ett Jordiske Synlighet för Kändet Människeliga Sinliga Känslar. Människans Begynnar Sig, för att Kunna #1 Ögna, är den uttwertes werktyg, hwar med Själ för mögenheten återföres (Eller Till Människans Blod) Till Känslan, den werkan Som ögat werkatt på Själen, den, Samma Själ= ens läns af ögats Intryckes werknings=Kraft återföres Själens werkningar in I Hjertats Känslor, der, ätter, ökar Sig Eller Förminskar Sig ögats, Eller Själens; I denna Striden Kommer Samwetet Själen Till Hjelp, och då, är det Som Passionerna, Blandar Sig i denna Både Jordiske och Adeliga Striden.- Här är det, Som de orden äro Passande Som Sades af Then Som Herrans Ande, Hwer öfwerlemnat Till Prägornas

Hafwer öfwerlemnad, Till Plågornas Grÿma Herra wällde, och
Till Hatfulla Människors Förcaket och deras Förföljerser, den
Olÿckeliges Namn är, (denna Beskrifning är icke diräkte, om
Treennigheten, Men den kan war Tillatt wisa Gudomsens Inneboen=
de Hoss de, Människor, som äro Trofasta, i Guds Kärleke, och som
äro genom Hoppets Förtröstan Förennad genom Kärleken Till Gud, och
derföre kunna sådanna, Guds uttwalda, Med Guds Inneboende,
Utthärda alla de dem senda Profwer här i det Förgängelig Synliga,
Lifwets Iemmer dal, (Mannen som iag Här Beskrifwit, Han hwar den 5:te
i Nedstigande Line ifrån Abraham, Han hwar i Domeernas Regent
Eller Konnung, Han Hwar samtida Med HERrans Tjenaren,
Moses.) denna HERrans Bepröfwade Mannen Bode i Thet Landet
Hus, Us, Eller Landet Us, det är den samma som L'ausite, Beläg=
gen utti Landskapet i Domeens östra del Wid Näjden af
Bozra, der omkring Bode, Iobab, känd i allmenhet under
Namnet Iob.) Iob, skrifwer i des 7:de Capitel 1:sta wers desa
ord om Människan, Han säger: Moste icke Människan altid
Wara i strid på Iordene: och Hennes Dagar äro såsom En Daga=
karls. denna ögats Begerelses Inflÿtelse, på Hjertas Känslor
äro Beskrifwena, af Paulus, och af Iacob; Paulus säger (Till the Romare) i sitt
7:de Cap: och 20.21=23. wers er, i den gör han En Tÿdelig Beskrifwe=
ning uppå Människans Böjelser, Till det onda, Fasten Hon sjelf
känner werkan af det Inflÿtels som Begerelserna åstad Kom a
i Manniskans Hjerta, och som sätter Bloden, i Häftigare Rörels,
och på detta genom wårt Egen förwållande Tillåter, den

Egen förwållande tillåter den Retande Passion Råda wårt upröda
Hjerta till Sätta i werkställighet, Hwad som strider Emott And=
an samtycke; det är ordsacken hwarföre, Paulus säger: Så
Finner jag nu mig en Lag, Jag som Will göra thet Godt är, att thet onda
Låder Wid mig. 21: Ty jag hafwer lust till Guds Lag, Efter then Inwertes
Människona. 22: Men jag ser en annor Lag i minnar Lemmar,
Som strider Emot Then Lag, Som i min Hag är, och Griper mig
Romare 7: C: 20: 21: 22: 23: wers.
Fången Utti Syndenes Lag, Som är i mina Lemmar. 23: Jag skal nu
Skrifwa det som Jacobi, säger om Pastjonnernas werknings kraft,
Både på Kropen, och på Själen, å hwad Inflytelse, det hafwa kan
uppå wårt Hjertas werkställighet i Gerningarna; detta är
Jacobs Beskrifwening uppå Stondactighetens Belöning, När
Som Människan Med Bisston af wår Förebedjares Förbönner
Hjelper oss, att Såsom Christi Strids=männer Mottstå Frestelsen;
Salig är Then Man som Tåleliga Lider Frestelse: Ty Tå Han Bepröf
wad är, Skal Han Få Lissens Krona, Then Gud Låfwad hafwer Them
Som HONOM älskar. 12: Ingen säge, Tå Han Frestad Warder, att han af
Gudi Frestad Warder: Ty Gud Frestas icke af Ondt, Han Frestar
och Ingen. 13: Uttan hwar och En Warder Frestad, Tå han af sin Egen
Begärelsen dragen och låckat Warder. 14: Ther Efter, Sedan begär=
elsen Hafwer Aflat, Foder Hon Synden: Men Tå Synden är
Fulbordad, Föder Hon Döden. 15: Så ledest Finnes utti Jacobs,
1:sta Capitel, 12. 13. 14. 15. och 27:de werserna, En Hele Gradation
Huru som Människan Småning gom Wicker Ifrån Honom

Småninggom, wicker Ifrån Honom, Som Sade Jag är wägen,
och Sanningen, och Lifwet; Ingen Kommer till Fadren uttan genom
Mig. Jacobs Löfte Den Som Han att låfwar, I sitt 1:ste Cap: och 12: w:
är Heltåhålligt öfwerens med hwad Mästaren Sjelf Låfwar utti
14:de Cap. 16: 17: 18: 21: 23: wersen na. Jacob, Säger, icke af Sig sjelf,
uttan genom Andans werknings Kraft, Så Talar Han dessa ord:
Salige är then Man Som Tåleliga lider Frestelse: Ty Tåchan
Bepröfwad är, Skallhan Få Liffens Krona, Then Gud Låfwa
hafwer Them Som Honom älska. Liffens Krona, är Ju
då, onekeligen, Fadren Sjelf, som är Sanningenes Anda, Ett Ewigt Lif, är
Fadren och Hugswalaren, de Skolla Förenna Sig, Med dem, Som älskar Honom, och
Sonen Skal åter Komma, och Taga Oss Till Sig; Hafwa wi icke Då Innom
oss En förfmake af den Ewiga Belönning, den Följer oss, och är för
oss, på andra Sidan om Grafwen, der är oss till Möttes, den Som är
Wår Witne, och Som Sade Till Martha: 25: Jag är Upståndelsen och Lifwet:
Hwilken Som Tror på Mig, Han Skal Lefwa, om han än död Blefwe.
Johannis: 11: Cap: 23=26. wers
26: och hwar och En som lefwer, och Tror på Mig, Han Skal icke dö Ewinner=
liga Tror Ty Thet? Martha, Lazar uss Sijster Trode, Honom, att Det hwar
Han, Som är Upståndelsen; Börra wi icke Såmycket mer Fira Hans
Löftes dag, den Dagen, Då Han Sjelf Förkunnar oss den, I det att Han till
Säger Sinna Lärjungar för utt, att Han Skall Sända dem Sanningenes
Anda, Hugswalaren, Fadren Skal åtter Komma, Såsom, Fadren och Sonen,
de Skola åtter Komma, och Blifwa Boende När Honom, Som Hafwer Guds
Kärleke, och Håler hans Bud; Här är oss före Lagt Twenne Willkor
Hwari genom, Wi Kunna Få se Wår Himmelska Fader, och

Wi kunna Fåse wår Himmelska Fader, och Han skal komma
Till oss, och wil blifwa Hoss oss Ewenninerliga; om, wi Hålla
Kärleken Guds dens Heliga Bud, och det, som är af Den Kärleken, som
Han sjelf Innjuter i wåra Känslor, och som werkar En
Oöfwerwinnerlig Fast Förtroende, Till Hans Faderliga
Hjerta, som Låter sin sons Bön och Gerningars Fullbordan
Enligt Hans Egenna Gifna Löfte, som Hans Barmhertighet i
Samråd med Andans Rättfärdighet; alltså, är Budets af oss
Werke ställder, Led och Styrd genom Kärlekens Ljufwa
Känslors Intrijcke, och på detta Sätte, Bewissar Hwad wi Tror,
Så skolla wi Få se, Fadren, son, Hugswallaren, i wår Fatning
Skolla wi Försto, att Sonnen Hafwer Sänt sig sjelf, Såsom Fadern
Hafwer Sänt Sonnen, Likaledelt, skal Sonnen åtter komma,
Såsom Hugswalaren, Såsom Sanningenes Anda; derföre
Johan: 14: Cap: 18: de: wers:
Sager Han: Jag skal icke Låta Eder Wara Faderlösa; Jag skal
komma till Eder:. I, den Sextonde capitel, och Sjuunde wersen;
I den? Hörres Tydeligen, Nödwändigheten af Frälsarens åtter
Gåände Till Fadren, I denna Wersen, Säger Han: Dock Säger
Jag Eder Sanningen: Eder är ~~Nyttigt~~ Nyttigt, att jag Bort ~~går~~ går;
Ty om jag icke Bort gor, kommer icke Hugswalaren Till Eder:
Johanis: 16: Cap: 7: wers:
Ellen går jag Bortte, Så skall jag Sända Honom Till Eder:.
Sötta Herre Doctor och ärke Biskop, Söke och Säg, om Nånsin Någen
Dödelig kan Gifwa Trösteligare ord, och med de samma ord, Innefatta
åtterlösningens Wärkets Fullbordandet, dy medels, Hans åtter gåände till
Fadren som honom

Dijmedelst Hans åtter gååend Till Fadren som Honom Sänt Hafwer, och Han hafwer Fullbordat Sin Budskaps från Fadren, derföre Säger Han: Eder är Nyttigt, att Jag; Tij om jag icke Bortgår, Kommer icke Hugswalaren Till Eder: Men går jag Bort, så Skal jag Sända Honom Till Eder:. Se der är Ju I hella få Korta ord, Hella åtter lösningens Fullbordan, och derjemt, Nödwändigheten att wi annamma den, såsom Till wår Förening med wår (genom Sonnens Lijdnad) ~~[illegible]~~ (Kunna wi) Till ängna oss, wår Faders Hjerta, och Hans wrede bort= Lägande, Se, det är Sonnens Godhet Som Han Gifwer oss, och Som wi Får Räckna oss till Godo; Men, Som wårt Människeliga Hjertas Böjelser, icke äro Benägna, Till att Tro, Nödwändig= heten af åtter lösenings werkets Guddomlighet, Så Finner En och Warjom, att dertill fodras En Guddomlig warelse; och att denna Gudomliga Warelsens Werknings Kraft, Kan icke Blifwa För oss Kändbar, på annatsätt, En som, I genom dEn som Leder oss I all Sanning, och Som Påmminner oss, om Sonsens Gerningar, Willka äro Werkade och Gorda af Fadren, och Sanningenes Anda, genom Sonnen, Känd, under Namnet I Esus, Christus, Fadrens En de Son:. I bland de Onekeliga Sanningar, är; En att I En (God) Kjedja, Liger dess tyrka, utti Länkarnas Godhet; Så Förhåller det Sig äfwen, Med de Trenne, (Sistu) Johannis Capitlar, 14:15: 16.17: Tij I den Fjortondes 6:te wers; Liger Lärran om Treennihet. Samman Fogat med Lärran om åtter Losningens werket, (Sändandet af) och den Tredje Personen I Guddom, Sendandet Till oss, Blef för oss, För oss Nödwändig; Eder är Nyttigt, att jag bortgår: Tij om jag icke Bortgår kommer icke Hugswalaren Till Eder: men går jag bort, Så Skal jag

Men går jag bort, så Skal jag Sända Honom Till Eder. Här af Lärrer wi att Sanningenes ande är Både Sanningenes ande, och Hugswalaren, och att utti 14: Cap: 6: wersen, I den Säger han Sig Sjelf wara: Wägen, och Sanningen och Lifwet: och I den 17: Cap: 3:die wers får wi wetta hwad det Som är ~~den~~, Ewinnerliget Lif, Så Säger Mästaren Till Sina Lärjungar: och Thetta är Ewinnerliget Lif, Att The Känna Tig Allena Sannan Gud, Och Then Tu Sändt Hafwer, I Esum Christum. och utti 15: Capi: 20:de och I Sijnerhet I den 21:sta wers, Som är Ennutijdelig gave I 16: Capi: och Tredje wers: Men allt Thetta Skola The göra Eder
Joh: 15: C: 21 w:
För mitt Namn Skul: Tij The Känna icke Honom Som mig Sandt hafwer. den Som är Okänder för Wärlden, det är Enligt Mästarens Egenna ord: Sanningenes Anda, densamma är Fadren, och Sonnen; Således är det oss förkunnat hwem Som är, Fadren, hwem som är, Sanningenes anda Eller Hugswalaren, och att det är de Som Sändt Sonnen, För att Räda oss, I från Fadrens Förbannelse, hwilket wi Elljest hade oumwickeligen ~~Had~~ Fått Burit I alla Ewigheter, Men Nu Komme Emellan, den Guddomliga Försonliga Barmhertighet upwäcket och (Som) Bewekets af Guds Kärleke, och dertill Samtijcket Sonnen; derföre Sade han: Jag gick utt af Fadren, och Komme I Werldenna: åtter öfwergifwer
Johan: 16: Cap: 28: wers.
Jag Werldenna, och går till ~~Till~~ Fadren. Han, wår Löstes Mann går Till Sin Fader, wår Försonade Gud, Gennom Sonsens Undergifwenhet, Han åtter går, För att Sända Till oss, det will Säga, Han åtterkommer Såsom Hugswalaren, Som är Sanningenes Anda, Han åtterkommer Såsom Försonnade Fadren, Som Tager Sinna Baren åtter uppe I Sin Faderliga Nåd och will Medella dem den arfwedel Som de ärft

Will Meddela dem den Arfwedel, Som de ärft, Genom wår Gudomliga Broders
Död, och Som Sanningenes Anda, den Trogna Wittne, will Intyga, och wittna med
wår Innere Wittnesbörd, att ~~Dette~~ Dette är wi, Som Skolla Blifwa Enda Sonsens
arfwinge; Tij Sonnen Hafwer stridit, öfwer wunnit Döden, Tillslutad Helfwetets
Portar, och gifwit oss Segerens Palm, hwar med Wi kunna Wisa wår Rättighet,
att åtter Få Skåda En Blidkat Fader. Det är genom wår Guddomliga Broders
Förwärffade Seger, Som Han af Gudomlig Förbarmmande, Sänder Sig sjelf,
Såsom Hugswalaren, Och Sanningens Anda, För att Här I det Förgängeliga
Bereda oss, Till Hans åtter Kommand, Såsom Han Sjelf Säger Till Sinna
Lärjungar I, Johannis: 16:de Capitel, Ifrån Sjude Till och Med den Femtonde wersen;
I dessa 9: wersser, Höres, oon, det Människeliga Hjerta will, Så Hörrer Hon, Här
Treennigheten, Talalika Såsom Människones Son, Wår Mästare, Wår Rabbi,
Wår HERre, Wår Medlare, Den Som är wår För Bedjare, Inför wår
Wredgad Fader, Men för Sin Son, Så äro wi uptagna Till Delactighet Med
Sonnen; Derföre Säger Han Till sinna, och Som wi Kunna Tillängna Oss,
Efter Som Han Sjelf Kallar Sig för, Sanningen, Wägen, och Lifwet, Så Säger
Han: Dock Säger jag Eder Sanningen: Eder är Nyttigt att jag Bort går;
Tij om jag icke Bort går, Kommer icke Hugswalaren Till Eder: Men går
Jag bort, Så Skal jag Sända Honom Till Eder. 7:d: och När han Kommer, Skal han
Straffa Werldena för Synd, och för Rättferdighet, och för Dom. 8:d: För Synd:
Tij The Tro icke på Mig. 9:d: Men för Rättferdighet: Tij Jag går Till Fadren,
och här Efter Sen I mig Intet. 10:d: Men För dom: Tij Thenna Werldenes Förste
är Nu Dömd. 11:t: I den 12:te: wersen, Höres att det är allwetenheten Som hafwer
Talat genom Mäninskones Son; Jag Hafwer ännu Mycket Säga Eder;
Men I Kunnen Thet icke Nu Bära. 12:t: Men När Han Kommer Som är

Men När Han Kommer som är Sanningenes Anda, Han Skal Leda Eder
Uti alla Sanning; Tij Han Skal icke Tala af Sigsjelf; Men Hwad han Hörer,
Thet Skal Han tala; och Thet som Ske Skal, Skal Han Förkunna Eder. 13:d:
Han Skal Prisa Mig: Tij af mino Skal Han Taga, och Förkunna Eder. 14:d:
Allt Thet Fadren Hafwer, Thet är Mitt: förthen Skul Sade jag, att Han
Skal Taga af Mino, och Förkunna Eder. 15:d: Lika Ledest är det I 15:de: Capitelts
Tjugsjete (26) wers: der i Talar Han, Med Sina Lärjungar, om andans
Sändandt, Namn gifwer Honom, Såsom, Hugswalaren, Sanningenes
Anda, Then (som) utgår af Fadrennom, och genom Sonnens Förbönner, Så
Warder Han, åtter Kommandes (Sonen); Såsom Fadren, såsom
Hugswalaren, Såsom Sanningenes Anda, Sasom den Som
Ska Dömma werldens Förste; Se Han är allredand dömd: Så Höres
Rösten, och Förklaras af Sjelfwa Kärlekes Guden: Han Säger Till dem
Som Hörde Rösten, och weste icke Hwadan Rösten Kom ifrån, då säger
Han: Thenna Rösten Kom icke för minna Skul, utan för Edra Skul. 30:d:
Nu går Domen öfwer Thenna Werldena: Nu Skal Thenna Werldenes
Johan: 12: Cap: 30:d: 31:sta: wers:
Förste Utkastas. Ho' är Thenne, Som Kan hafwa Thessa för färand
ord; Nu går Domen öfwer Thenna Werldenna: Nu Skal Thenna
31:sta:
Werldenes Förste Utkastas. och The som Höra Honom, Så Talla Griper
Honom icke, Ho' är Thå Thenne, den är det; Såsäger Han om Sigsjelf:
Jag gick utt af Fadren, och Kom I Werldenna: åtter öfwer gifwer jag
Johannis 16: cap: 28: wers:
Werldena och går Till Fadren. Jag Hafwer Förklarat Tig på Jordene;
Jag Hafwer Fulbordat Thet Werk, Som Tu mig gifwit Hafwer att jag
Joh: 17: Cap: 4: wers:
göra Skulle. det är den Samma, om wilken Moses Talar, I Lickenels
då Han uphögde Koppar ormen I Öknene: altså Måste och

ormen I Öknene: altså Måste ock Människonessom warda Uphögd;
Påthet att hwar och En Som Tror på Honom, Skal icke förgås, uttan få
15:d:
Ewinnerliget Lif:. Tij Så älskade Gud Werldena, att Han uttgaf Sin Enda
Son, Påthet att hwar och En Som Tror på Honom, Skal icke förgås,
Johannis 3: Cap: 14 [illegible] 15: 16: werser:.
Uttan få Ewinnerliget Lif:. Utti desa werser, Finner Man äfwen, Sam ma
Treennighetens, oswikeliga Sanning; Treennighetens Guddomliga Kärleke,
Wissade Sig I Sin Högsta Fullkomlighet; Ingen Hafwer större Kärlek, än att
Johan: 15: Cap: 13: wers:.
En Låter Sil Lif för Sina Wänner:. Gifwes det I Historjen, Nogen Som icke
Har Hemnas, När som Macketen, Har ~~legat~~ Legat I den Hemnandes Willja,
I Hans förmåga att Straffa, den Som Har förfördellat, Honom; ack!
Hwilken Obegriplig Höjd af Kärleke, att Hörra, Se, ägga, Sin Gud, Till Sin
Broder, Till Sin Medlare, Till Sin Förebedjare införsigsjelf, och Blifwa
Människa för att Försonna Sig Sjelf, och Sända Sig Sjelf, Såsom Hugswalare,
och att hwarra den Wäg Som Leder till Lifwets Lif; allt detta är Hans
Eget werk, den Han af Kärleke werkställer, uppå oss, För att Leda
oss uttur willfarelsernas Irr gångar och Förföriska Wäger, dit Wåra
Begerelser Föra wåra Fötter, Med den Sinliga Ögats till hjelp Styres Fötterna, och
Med Blodets Hastiga omlop, Sätter, den Människeliga Sinliga Mekanniska
Hjerta I Rörelse Böjelsernas Willja, och Fötter, ögon, den Falska waltalig=
heten Styrer Tungan, och den Förföriska Människan, Winner Sitt ända=
mål, Slutar [illegible] med, att Få det Föracteliga Namnet Otacke Sam,
Emott Himmel och Jord; det är Till detta Släcket, Som Gud uppenbarar
Sig, Såsom, Skaparen, Hugswalaren, och Människor Hörer Honom
Säga; Hade Jag icke Kommit, och Talat med Them, Så hade the icke Sijnd:
Johani: 15: Cap: 22: 23: 24: werser:.
Men nu Hafwa the ingen Ursäkt för Sina Sijnd:. 22: Then Mig Hatar, Han Hatar

Then Mig Hatar, Han hatar ock Min Fader. Hade Jag icke gjort The gerningar
I bland them, Som Ingen annar gjort Hafwer, Så Hade the icke Synd: Men nu
hafwa The Sett thet; och hata dock både mig, och min Fader. 24: det är denna
om wilken Paulus Säger I sin 5: cap: och 19:de wers I 2: Corinthier. I den
Säger Han om Treennigheten dessa ord: Ty Gud war i Christo, och förson ade
Werldena Med Sig Sjelfwom, och förbrådde them intet Theras Synder;
och Hafwer beskickat i bland oss Försoningenes ord. Högst ärewördige
Herre Doctor och ärke Biskop, om Människan Kunde Fatta och Förstå,
Hurru Mycket Gudomen, Bemödat sig, att Ned stiga Till wårt=usla
Fattnings Förmåga, På det att wi Genom Trons Egenskaper Måtte få
Kärlekens Anda, och Låta den Blifwa Wår Ledare, Till Sanningenes (Som är den väta)
Lifsens Wäg; Då Man Söcker och Finner, Hwillken Innerlig Tillfreställes
Njuter icke den Söckande Själen, Som Funnit Hwad Han Söcket; Sötta
Lindblom Lilla? Läss Johanis 8:de cap: och I Synnerhet den 25: wers, NB: Läss
Förste de före gående werser, gif äfwen wäl Noga act uppå den 16:de wersen,
Jag Skall afskrifwa den 16:de wersen, Så är den: och om jag än dömde, är
min dom Rätt: Ty Jag är icke allena; Uttan Jag, och Fadren, Som
Mig Sandt Hafwer. 16: den 18:de wersen, Inne fattar ock så Treennigheten
Ty I den Talas om Wittnens Trowärdighet, Mästaren, åberopar Judarnas
Lag, Then the hafwa af Mose; Han Säger: är ock så Skrifwit I Edor Lag,
att Twägge manniskors wittnes börd är sant. 17:de I den 18:de är det
Sanningenes anda, Sonnen, och Fadren; af Johannis 14: cap: och 10:de 17:de
18:de 21:23: alla dessa Werser, äro I En Sammanhänggande Kjedja, och de
För klara Hell Förtjusande hwarrandra, och äro uplyssande, för
att Första Lärran om Treennigheten; Hafdenna Gudomliga Lärra I ditt Hjertat

Haf denna Gudomliga Lärran I ditt Hjerta, och Läss den Tjuge femt (25)
wers I 8:de Capil: I Johan: Ewangelium; der utti gifwes till Swars dessa
ord; När som Judarna Frågade Honom Sägande: Tå Sade the till Honom:
25:
Ho ästu? Och I Esus Sade till Them: Aldrecförst Jag, som Talar Med Eder:
Mästarens ord, som Han Tallade Till Judarna, Då Han hwar I Templet,
der som offerkistona äro, de ord, äro den Alwetandes Dommarens Guddomliga
Dom; och Hwad som Han Säger I Johan: 16: cap: och 8:de 9:de 10:de
Werser; äro Enna handa Med Johanis: 8:d Cap: och 14:d 16:de 18:de 19:de och
det är I den 21:sta wers, som Mästaren är, Både Domare, Människa,
och Guds Son, som af Kärleke antog Mandomen, För att Blifwa
Människa på det att Han Skulle Kunna Frässa oss I från
Fadrens Ewiga Förbannelse; Han Sade Sig hwara Kommen
I från Fadren, och åtter går Till Fadren; Han förkunnar, de, utt
Sända Judarna, deras Dom, I Grund af den Tro, som deras Gerningar
utt wissade, och hwillken som den Trode I Esus hwarra, de ansåg
Honom Blått sosom Människa, Tij då Han talade såsom En Gud,
ansågo de Honom såsom, Människa; och När som Människan,
Talade, Trodde att det hwar Gud I En Profet, ock såsom Prophet, Så
Trodde att det hwar Gud I Människan, derföre Sade de, ått Honom:
20:
Tu Hafwer djäfwulen. Ho Söker Efter att Döda Tig? Swarrade
I Esus, och Sade till Them: Jag gjorde Ena gerning, och Ther undren
I alle på: 21: Tager nu Manniskan om Kärelsen om
Sabbathen, Påthet att Mose Lag icke Skal Warda Bruten; på
mig blifwen I Mislynte, att jag gjorde Hella Människona
Helbregda om Sabbathen? 23: Dömer icke Efter ansigtet;

Dömer icke Efter ansigtet; Uttan dömer en Rätt Dom 24: Tå Sade
Några af I Erusalem: är icke Thenne The Fara Efter att döda 25:
och Si, Han talar Fritt, och The Tala intet till Honom. Weta Nu wåra
öfwerste Forwisso, att Han är Wist Christus? 26: Här af Finner wi att
Judarna, ansogo Honom Såsom Blott En Werkelig Människa, Som är deras
gelicke, derförre Sadede om Honom: Doch Wi Weto Hwadan Thenne är:
johan: 7: cap 27: wers:
Men När Christus kommer, Wet Ingen Hwandan Han är. och de
Kunde icke Komma Ifrån deras arghet som förblinddade dem, denna
deras Okunnughet om wår Frälsare, och Hans Gudomliga Sändande
Sig sjelf, Ensjönt I deras Kyrkjo Lag och Seremonjer, Tillika med
alla deras offers Lagar, Woro Endock icke Tillfyllest gjörande för att
öfwertyga dem, att Jesus Christus Guds son, den andra Person I
Guddommen, att Han War den Utt Låfwade; Ty då Han Talad
Med dem, Såsom Gud I Människan; Sadde: Är icke Thenne Jesus,
Josephs Son, hwilkens Fader och Moder Wi Känne? Hur u säger Han tå;
johan: 6: cap: 42: wers:
Jag är Neder kommen af Himmelen? Högst äre wördige Herre Doctor
och ärke Beskope; är o de, Efter Följande Werser icke Nemda oss Till
Salighet och Till wor tros Styrka, Närsom wi Hafwa öfwertyggelsen,
att Hans Korsse Död, är försonningen, Hans upstondelse, är Fulbordan
Både uppå Försonningen, och uppå Hans Löfte, Som hwar, att Han Skulle
Upstå på Tredje dagen, dessutom Bewissar Han, Med sin Upstondelsen,
att Han hwar Gud, och Seger winnare, öfwer Guds wrede, Han bewissar
derjemt, att Han är Upståndelsen, och Grafwen Förblifwer Endast En
Willo Kommare, för det Materiella delen af Människan, Men
Dess Själ, åtter Kommer Tillsitt ursprung. Lässe allt Ifrån Johanis

Åtter Kommer Till Sitt ursprung; Hwar God och Läss allt if rån Johannis 6:
Capitel, och 38: = 58:de werserna; Utti dessa Tjuge werser, Finne Bewisest
att de som Tro, de samma annam Wårs HERras JEsus CHRisti Sanna
Lekammen, och Blod; och det är Sannerliga Blodet, och Lika Ledest Hans
Sanna Lekammen; denna Klaodering Tyges icke Till Höra mitt ämne, som
Handlar Igenteligen om Treennighet, Efter som dessa Tjuge werser, Tala
om Christi Lekammen, och Blod; Men, Gif acte uppå deras Tal, de Tala
om Treennigheten, och Så; Tij I den 38:de och 39:de Hörres Människan, som
Förkunnar sin Sändande if rån Fadren, och Hans Manndoms antagande,
samt Hans Gudoms wäsendes Macket; I sonen Hugswalaren, den Helige Anda Eller Sanning
nenes Anda, är äfwen uttmerketer I nom dessa 20: werser; Fadren,
är utt Merket I 44:de wers; den Helige Anda, som är Gud, och Fadren, som
är Macket ägande, och sonen, som är Gud I Människan, Wilkom
all Macket gifwen är; alla dessa Tre I En Person, är hwar för sig
Uttmercketer utti 45:te wers; Jag skall af skrifwa Forste de 2:ne werser,
Nemligen, den 44:de och den 45:te och sedan den 6:te I 14:de Capitelet.
För att fatta den Menning som jag Tycker mig Finna utti dessa Twenne werser,
Så Beder jag Högwördig Herre Doctor, och ärke Biskop, Lässa de 2:ne
Föregåoende, och med Noggranhet de 2:ne följande, utti den 41:sta är det
att de Knorrade (Judarna) Ther öfwer, att Han sade: Jag är thet Brödet
41:
Som Neder Kommet är af Himmelen; detta hwar ordsaken hwar för
Han Tilltalte dem I 43:de werse; der i swarade JEsus, och sade till them:
43:
Knorrer icke mellan Eder; Nu Kommer de 2:ne som swarar Emott
den 6: wers, I 14:de cap:; Ingen kan komma till mig, uttan Fadren, som mig
44:d: w:
Sandt Hafwer, drager Honom: och Jag skal upwacka Honom på ytterstadagen

L

Uti Sjette wersens ord äro dessa, Som hänger att Thomas i närwaro af di andra Elfwa Lärjungar, Närsom Thomas Sade till Honom: HErre, wi weta icke hwart Tu går, och Huru kunne wi weta Wägen?

och jag Skall upwäcka Honom på Ytterste dagen: Det är Skrifwit i 14:d:
Profeterna: The Skola alle warda Lärde af Gudi. Hwar och En som
Thet Nu Hört Hafwer af Fadren, och Lärt thet, Han kommer till mig: 45:d:
och detta är den 6:te wersen utti 14:de Cap: Som är Enahanda med 6:te
Cap: 38:de wers till och med 58:de wers. Sjette wersens ord äro
Dessa, Som Han gaf till sin Lärjunge Thomas, Som på sina och sinna med
arbetare Hoss den Store Läraren: Thomas Sade till Honom: HErre, wi
weta icke hwart Tu går, och Huru kunna wi weta Wägen? det är denna
Som är utti 6:te 5:
Mästarens Swar, Som Jag, anser för, att hwara Lika i Förstondet, till att
Förstå: Hans Swar är, Nemlig: Jesus Sade till honom: Jag är Wägen, och
Johannis 14 Cap:
Sanningen, och Lifwet: Ingen kommer till Fadren, Uthan genom mig, 6:te wers:
Högst ärewördige Herre Doctor och ärke Biskop, Jag har Tillwägat
mig, Kan hända för mycket widlöftig Skrifwit om Treenighetens
Närwarelse i Mandommen, dock wet Jag Känner Som människa, Känd
och af många Troder, hwad den Utlofwade Werldens Frälsare,
Som Kallas är i dag Jesus Christus, Guds Son; Jag har Bidit till,
Sagåt Som mitt Begrep, och Fatningsförmig Hos Kunnad Förstå
Dessa Trenne Johannis Capitelar, Hwar utti den 6:te Wersen är Hufwud
ändamålet af de Tre Capitelar; Således ärr Min Begeran, Hoss Herre ärke
Biskopen, Wille anwända Sin Wältalighet, och Sitt Hjertas Känslor Som är
För den Sanna och Tillfredställande Lärdan om Korsens Hemlighet
och wår Själs Ewiga Lyckesalighet; Sötta Lindblom! ätter Skaffa i
wårt Fäderneland Den Guddomliga Ewangelium et, Som är En
Fullbordan af ätterlösningen, och Som är derjemte En Förlåckelsen
om wåra Swaghets Synders Förlåtelse, I Grund af Jesus Förböner

Lyndernas Förlåtels I Grund af Sonsens Förbönner I för wår Himmelska Gud Fader; Wi Hafwa än idag, oswickeliga ~~Gro~~ Grund Sanningar, att Människones Son, Bönner äro gellande Inför wår Himmelska Gud Fader; Bewiset, Finnes uptagen utti Johannis 17:de Capitel och 9:11:12:15:20:24: I dessa Sexwerser, Som Handlar om Wår Himmelska Guddoms Broders Bönner, Icke allennast för Sinna Lärjungar, Uttan äfwen För oss och wåra Efter Kommande, Hwartill den 20:de wersen Wisar Tydeligen; af dessa antecknade Werser, Igenkännes Sanningenes Anda, Hugswalaren, Then Som Skal Lära oss, och Påminna oss alt Hwad Som är Worden Propheterat, om Gudomens Kärleke, Till detta Usla och Förderfwad stofte; Sonnen gör Bönnen, och det är Människor Som Hörer Ljudet, orden äro Gudda Ord, och Följden är, att den Förbarmmande Kärlekens Gud, Biffaller Till Sonsens Sonliga Bön; de Natturliga Människor, Se Med deras Natturliga ögon, och de Se icke, ~~utti~~ att Utti denna deras Mästar, är, den Guddomliga Warelsen wår Skappare, Som Wissat Sig I omgenge Med människor, I, Människan; Högstärewördige Herre Doctor och ärke Biskop, När som Mann Lässer dessa Johannis 14:15:16: och den 17:de Capitelar, Så Tyckes mig, att alla de andra I den Heliga Skriften Förrefallande Språcken, Blifwer Tydeliga, Begripeliga, och öfwer Bewisliga Samt oswikelig Tröstand Lärra om Treennigheten; Ty det är Endast 3:ne Pouncter, och den 4:de Wissar, hwart Wi Skolla Komma Efter detta Lifwet; och der på är Grundatt Både den 13:de Capitels 31:sta wers tills den 38:de Såsom Christna, och Sosom Människor, ~~der~~ deder önskar Sig Ewig Sälhet, Såwäll I Tid Som och Efter Tiden; Så Kunna Wi icke ungå, att utti dessa Capitelar Werserne, är oss gifwena Till wår Trosstyrcka, Till wårt Hoppes Stadgand, och Fullkomma Guds på Begynta Kärleke I oss, allt sammas Hafwa wi Fått af Blåtta Nåd och Barmhertighet, För Sonsens Lydnad Skuld:

Nåd, och Barmhertighet, är oss gifwen För Sonsens Lijdnad Skuld, Ja? Fördet att Han Wart Lijdig, Såsom Paulus Säger Till Philipperna i des 2:ra: Cap: och 6:te 7:de och 8:de: werser, de Beskrifwa Mästarens oswekeliga fulkomliga arbetet, Sådant Som Hans Fader, det äskat af Honom, och Som Han Låfwat att uttförrat; Han Hafwer Fulbordat, öfwer lemnat Till wår Guds Rättfärdighet, Hans Fader, wår Skapare och Gud; Hafwer Emottaggit Mästarens arbetet, Sher Skärskådet, Pröfwat, och öfwerlemnatt till oss, och det, med Willkor, och willkorett, är, att Wi Skolla Emottagga Hans Bud; Kärlekes Gudens Heliga, Bud Kan icke Blifwa Tungt, att werkställa För dem Som äro Benägna För Guds Kärlke; Han Tilltalar oss Sålunda. Ett Nijtt Bud gifwer jag Eder, att i älsken Eder Inbörders; Såsom Jag hafwer älskat Eder, Påthet i ock skollen älska Eder Inbörders. Ther af skolla alle Första, att i ären Mine Lärjungar, om i Hafwen Kärlke Inbördes. Här af Höres Tydeligen, att Efter ötterlösnings werketts fulbordan, Så Skulle Människones Son, åtter upfara Till Sin Guddomliga Fader, och Såsom En allwetande Kärlkens Gud, Så Blifwer det En för oss Högst Hufwed sackelig Kunskap, att Wi annamme Hugswalaren, den Som Kärlkens Gud Skall Sända Till oss, det är! Han Sjelf; Gud will Bo i wåra Hjertan, och der uttur, Tala med oss, och Sjelf wara wår Ledare, wår Lärare, wår Broder, wår Närmaste och Pålillisgast Wän, i Råd, i strid, Han will, att wi Skolla anse honom, Sosom Fader, och Hugswalare i Bedröfwels, Tillflijcket i wåra ~~Nödels~~ Nödstrij Kande Behofwer, och Wi, Böra anse oss Sosom Hans, Som Frälst oss, i från En Obarmhertig Tyrans Macket och Härra Wällde, Han hafwer ~~allen~~ åtter försonnat oss Med ~~Sig~~ Sig sjelf, derföre will han att Wi Skolla Tro, uppå Hans Oskapade Föda Son, Wårs HERre JEsus CHRitus, dödoch

Wårs HErre JEsus CHRistus Död och Upstondelse, Samt Hans
Himmels Färd, och den Helige andas ankomst, I Osynlig Motto, För den
Werldslige Sinnade Människan, För dem, är Ingen Kunskap om,
Sanningenes Anda, de Kunna icke Förstå Hans Tale gåfwa, de, Kunna icke
annamma Honom, hwarken, Såsom Sanningenes Anda, Eller Kan han
Blifwa deras Hugswalare; Hans Lära, om Korset, Blifwer för dem, En
~~galsk~~ Galenskap, åtter Löseningen, En Dickete, Som icke Skede, Gud kan
icke Lida, Gud kan icke Blifwa Människa och Lida, Försonna sig sjelf, och om,
Han Försonnade Sig sjelf, Så Behöfdes icke allt hwad Som är Skrifwit
om den Som Kalades JEsus CHRistus. Så danna äro de Werldsliga sinade
Manniskors Tanckar, och den Philosophiska Wisdom, de Hyssa, om
Treennighetens Guddomliga Warelser, och Guds werkninggar, dels genom
den Fastälta Natturens Lagar, dels Genom Människors Egenförwållande, till
deras förderf, Treennigheten Wissar sig offeta, Nog, Men Människans
Förwirrade Sinnen gifwer icke acket uppå dess Egenna Böjelser Inwer=
tes Strid, med Sig sjelf, och Tackar icke den Som wid Hans Sida, Fört
Striden Till den Swagas Fördel, och öfwer Lemnatt ått Människan, Stridens
Seger Tecken, den är röfwrade Seger Palmen, hwar med Människan Wisa
Sig Inför Tridsdommar; Se då, är oss gått att hafwa Andans Wettnesbörd, att
Hans Wittnestämmer Öfwer Ens Med Wår Inner Wettene; Enligt min
nu Här upgifwena Tanckar, om Treennighetens Guddomlighet, Som Jag
Trot Finna utti de 3:ne Johannis Capitelar; Så anhåller Jag Hoss ~~[illegible]~~
Högsäre wördig Herre Doctor och ärke Biskopen, att Han wille
Bidraga Till denna Philipi och Jacobi dags Ewangeliums Predickande,
den Första Maij, Eller och Söndagen, för Christi Himmelsfärd, Skulle och så
Kunna Predigkas Fredagen för

#4: ~~Den~~ Den Helige Andas werkningar uppå den Förslöade willjan, Som är Ett Starcket driffäder i wåra obenägna och Halstariga Hjertas Känslor Som Hindrar oss att

Skulle ocksa Kunna Predickas, Freddagen Som är för Pingsdagen;
derjgenom, Beredes allmenheten, att med så mycket Mera ackning
och wördnadt Emottaga, den Helige Andas ankomste: Jag Tror mig
Blifwit hwarse, Ett Stort Mistag i det Människeliga Begrepet, om Guds
Barmhertighet och Nåd, ått följd af Tållamodet och Kärlek; de förbi går
Guds Rättfärdighet och Helighet, Som äro Grund Till Hans Billiga
Fodran af oss; Den Helige Andas Werkningar uppå #4: den Förslöade wiljaj wåra obenge
Hjertans Känslor, Som Hindrar oss att Lämna Honom Inträde och för
att Bebo wårt Hella andeliga och Jordiska Wässender, För att så mycket
Lättare Kunna Blifwa Wår Ledare, Men Wår Willja, är den Som Från tager wår håge Betager
all den oss dertill gifwenna Krafter; Hwaraf wi Wissar Hurru litet
Wi willja Låta Beweckas att antaga Sonsens Sändande, den Som är
Sanningenes Anda, Hugswalaren, Som är Treennigheten, Som åtter
Kommer, Såsom Hugswalaren, Sosom Sanningenes Anda, Sosom
Den Som Skall Påmina oss, om Sonsens Ord, och Gerningar, Han är
i Tid och i Ewighet, Den Rätt Mästare och wår Rabbi, wår Mässtare, det är Han Som är Både Gud i Sonen och Som
åtter Kommer, Med Bönsens Anda; Men Hurru Wi Emottager den
af Sonnen Till oss Sända Hugswalaren, Sanningenes Anda, Bonnens Anda det Bewissar
Wi Med wor Tro, Med wort Hoppe, och Med Wor Kärleke, Till wår
Nästa, och Med wora Gerningar Bewisar Hwem Som wi Tillhöra, om
Wi till höra Hugswalaren, (det är Sonnen,) Som är Worden Genom Hans
ankomst Wor Rädnings Medel, och försonnare, Emellan den allsmäg
tige Guden, Som är i Treennigheten Både Fadren, Sonnen, och den
Helige Anda; dertill Hafwe wi till Bewis, 2:dra Corintjernas 5:te Capite
och adertond, (18:de) Nitonde (19:de) Tjugonde (20) Tjugeförsta (21) wersserna

2: Corinthierna 5: Cap: och 18: 19: de 20: 21: ste wersen nar, Således, I den 18: Wersen: Men allt sammans är af Gudi, Hvilken oss med sig sjelf försonat hafwer genom JESUM CHRISTUM, och gifwit oss Embetet att Predika Samma Försoning. 19: Ty Gud war i CHRISTO, och Försonade Werlden med sig sjelf, och tillräknade them icke deras Synder; och hafwer beskickat ibland oss Förkunnigenes ord. 20: Ty Hvem Hvor af ingen Synd wiste, HONOM hafwer han för Oss gjort till Synd; På det wi skulle Warda Guds Rättfärdighet genom HONOM. Då är det klart och Tydeligen bewisat, att wi Hafwe Hvonnen, Wår Före Bedjar, wår Hugsvalare, Han är Sanningens Anda, Ty Hans Tal är Sanning, det är äfwen som wilade oss på den Rätta stigen som leder till Lifwets Lif, allt detta finne wi af Johannis 17: Cap: och 8: d: 9: wers: och tillika, det som är anteckned i Joh: 16: cap: 5: 6: och i Synnerhet den 7: wersen; Se det är Tydeligen sacket: hwarföre Hugsvalaren skal, Komma, det är Han sjelf, Som åter Kommer, Sanningens Anda, Dock säger jag Eder Sanningen: Eder är nyttigt, att jag Bortgår, Ty OM jag icke bortgår, Kommer icke Hugsvalaren till Eder: men Går jag Bort, Så skal jag Sända HONOM till Eder. 7: de wers: Jag Har ännu mycket Hvad Endel Menniskor Somliche wellad Låta Sanningens Hugsvalande Wälgerningars Bewekande, Röst, Förvissning till Hoppets och Tvons ursprungliga Lifgifwande Swalkand och Tröstefulla Källa, för att den, Finna werkeligheten af Hans ord Sanning, Ty Han är den sjelf den förändrliga Sanningen; Säger Bilaam, Till Balack Zipors Son: Gud är icke En Människa, att Han kan Ljuga: Eller Människo Baren, att Han om Något Kan ängra, Skulle Han säga 4: Mos: 23: Cap: 19: wers: Något, och icke göra? Skulle Han Något Tala, och icke Hålla? Uti Hans Bön (Mästarens) då Han Bader För sina Lärjungar, Säger Han; och som Han sade Till Them som Kommo, för att fånga Honom, I Bönen sade Han: När jag war med Them i Werlden

När jag hwar med Them i Werldene, Förwarade jag Them i Tit Namn. Them tu
mig gifwit hafwar, Hafwer jag för Warat, och Ingen af them är Borttapade,

Uttan Thet Förlorade barent, att Skriften Skulle förbordas. utti David
109:de Psalms 8:de wers Nemner Han ocksa om det förlorade Barnet;

Wi Rönne sjelfwa i dag, Trowerdigheten af Hans Sonliga Förbonner, dem
Han Sänder Till Sin och wår Himmelska Gudfader; den Bön, är utti Joh:

17:de cap: och 11:te 12:te wersen, Tillika i den 20: wersen är för oss. ack!
Wilken Djup af Wisshet Skälla, är i dessa 3:ne Johannis Cap:

Ywilken Guddomlig Wis Ledning, Till Förston i Gamla och Nyju,
Förbundet, i det Gamla är Löfte, och i det Nyju är Löftes ~~Fit~~ Fulbordan

Med den Romerska Historjens Wilnesbörd, Finner Wi att Sanningen
är Kommen, i Käjssar Augsti 27:de Reger: och Swara Emott Hans

Tälfte gon Kallader Till Rommerske Consul, och det är Sked Efter Sjöslaget
Wid Actjum; Sanningen Kom då i denna Käjssarens Tid, i Winterns

Solstonds dagar, Då den i Tilltagande Ljuset, Ficke Macket, af
det Lifgifwande ordet, att Skillja sig från Mörkeret, Just då upgår

Werldens Lifgifwande, Sol, Som Bebådades af des Morgon Rannan,
Johannes Dopparen; Han Uttpeckar Med Rösten, Till de Kommande

och Gångande Hwaräste österen är: Den i öster upgående Sol, Sking=
rar Mörkeret, och sprider Trons Ljus i dera Hjertan Som ~~Förna~~
Förnimmer, att det icke är Den Natturliga Sol, Uttan att det är En

Gud i Manniskan, Som Wissat sig för wåra Fäder, och de hafwa
set och Hört, Ljudet af Sanningenes anda, och Hans Uttwalda de,
Höra Honom, (Lärjungarna) och andra Hans Samtida Wänner,
och Hans Fjeenders Öron, Höra Hans Faderliga Förnaningar, de Se
Honom Med Manniskeliga Ögon, de Gå Med Honom Hand

4

De Gå Med Honom Hand I Hand, Med dem, Som Han älskar, de Hwarda
Mätad, då Han Talar, och deras Hjertan Blifwa Brinnande af glädje, då
Han Går med dem, och Förklarar ordet Som är om Honom, Som Sjelf
Säger: Jag är Wägen, och Sanningen, och Lifwit, Ingen Kommer till Fadren,
uttan genom Mig:- Han är, af all Ewighetens Ewighet, Lifwets lif, och I
Honom är den werkställand Förbarmmande Guddomsens Nåd, och wis=
het, Med den af Kärleke Werkade Han wår Försonning, Dymedelst, att
Han Som hwar Werldens Skapar, och Beskrifwen af Johannis Döparen; Joh: 1: Cap: 1:2:3:4:5: w Såsom Ordet, der i Säger
Han, att Ordet Blef Synnigt, och Begåfwad Med Människeliga Kanslor, Män
det Människelig Begeret, Som Passjonnerna Hoss oss, äro stundom, wår
~~Behäft~~ Beharstare, Woro Honom, under gifwen och Lydige, de Som sågo
Orddet, Igenkände Kärlekens Gud; alla dem Som Tror på Honom, de
Tror och uppå Hans Lärjungars Wittnesbörd, Han har uttwalt dem,
och de Hafwa warit Med Honom af Begynnelsen, Till wår Tröst så äro,
Dödat, och genom deras död, Hafwa de Bestyrcket, Hans; och Hans
Guddomliga Namn; Med Hans Gerningar, Som äro Till wår Tröst, att
wi Skolla af dem, Hemta Mod och Styrcka, Till att Manniliga Strida
Med Biträdet af Hoppets Förtröstan, och Med den Segrande Kärleken
Wapen, Som Bestor I Trons Werkningar, uppå Wåra Gerningar;
denna, oss Gifwen Kunskap, är oss till Tröst och upmundtran, öfwer
Lemnat af Hans Tålf Lärjungar, Som Hafwa Wandrat Med ~~[illegible]~~
Honom och Följdt Hans dem gifna Lärdom:- Wår Gud, Kom, för
att Räda och Frälsa, den, I oss, Odödeliga Sanningenes Andas
Warelse wår själ: Han Medelade I från Sig Endel af Hans Odödelig=
Het, och Lemnade den Samma Friheten, att Wällja Emellan Lif och Död

att Wällja Emelan Lifwet och döden, detta Wallet gaf Han ått den 1:sta
Skappeta Människan, och Adam med Sin Hustru Ewa, Walde Döden:
och wi äro Dödelige; Men Ordet Kom, Blef Kjött och Blod, och för 2:dra
gongen, Förennade Sig Med oss, och gaf oss, Rättighet, att Kalla Honom wår
Broder, Hans Fader, wår Fader, uplifwade I oss, Andans Wittnes börd, Så
att Sanningenes Anda Kan Bligwa Ett wittne Med wår anda, och att de Tu äro
Ett wittne Som Kunna Förmå Kärlekens Gud, att åtter gifwa Oss, Sitt
Ewig warande Lif, och Nåd:. Högst ärewördig Herre Doctor och ärke
Biskopens Widsträcketa Kunskaper, I forentidens Häfders Känne=
dom, Kunna Blifwa Hans Ledsagare Till den Werldesliga Philosophjens
Wishets Källa:. Ehuru Som jag är Okunnug I allt Sådant, så får jag anhålla
om Herre ärke Biskoppens Benägenhet att öfwer Se med Minna Tanckar,
om Treennighetens Werkningar uppå Människans Själ, Här I Tiden:. Jag har
Funnit utti Historjen, att Påfwen, Jan den 3: Med Tillnamnnet Catellin, han
hwar Son af Anaste, Som då Bar Titelle, af den Högt Asedd; Han blef
Påfwen Pelage Efter Trädare, Som dog Kort Tid Efter Konnung
Childebert, hwars död Inträffade, den 2:dra Mars. 559:. denna Kjörkjo=
Historjen om Påfwen Jean 3:dje Kjörkjo Byggnad, Apostelarna Philipus
och Jacobus, Tillära; är just Ett I bland Minna ordsacker, Som för anledt
Mig att anhålla Hoss Herre ärke Biskopen wille Med Sin Beweckeliga
Wältafighet, att åtter Få den Högtids dag:. Kjörkjo fäderas Berättelse,
om den 1:sta Maij Helge dag; anledningen dertill är Detta; Sedan Påffwen,
Jean den 3:die Blef Pastal Pelage Ses, Efterträddare, Företog Han sig En
Kyrkjo Byggnad, Som Han Helgade, ått Apostelarna Philippus, och Jacobe;

ätt Apostlarna Philippus och Jacobus; Utti denna ätt Philippus och Jacobus
Helgade Kyrka, Blef med Mossaickes Stennar, En Myckenhet Historjer förwarat
När Kyrkan Blef Ferdig Byggeder, Så Blef Hon Inwigder den 1:sta Maij;
Påffwen Jeun den 3: Lätt Förbetra appostlarnas Graf; och gaf Befallning,
att den dagen Skulle alltid ansede För Helig; Bör wi icke Lickena,
Påffwen Jeun den 3: och Förbeträtra Mästarens Bonning Som wi med
Förra med oss, Wi Bära Ju, Innom oss, Hans Helgedoms=domstol; Wi äro
Hans Lärjungars Lärjunge, Wi Börra Ju, icke Wanhedra det Namn,
wi fått af Mästaren; Wi Skola fortplanta, den Lära, wi fått af Hans
Lärjungar, Som de 12: Hafwa Lärt I Oförgenglighetens Skolan, hwar
med wi kunna Wederläga, Samtids, och Efter Kommandes orätta Begrep
om Honom Som är Wägen, Sanningen, och Lifwet, och att der är Endast
Genom Honom, Som wi kunna ätter Komma Till wår Himmelska Guddomliga
Fader; Wi Skolla Förstå, att Guds Kärlek, Wissad sig I Sonnen, och att Han
är I Fadren, och att Han är Bortgången, för wår Skul, icke Synligt såsom
En föde oskapade Förstföda Son, Här I det förgengeliga, Men Enligt Hans
gifwena Löste, ätter Kommer Han I warlden, Såsom Hugswalaren, såsom
Sanningenes Anda, Såsom Lärrare I all Sannig, Han ätter Kommer och
Tröstar dem Som Hålla Hans Bud, Som Utthärdar Med den dem gifwena
Pröfwo Tid, Medan Som wi Här äro uppå wår Wacket, och Noga gifwa
acket uppå Tidens Hastiga Flycket, Då Hon Tyges Gynna, Eller Blir oss
Widrig, I dess war racktighet, Så Skola wi Tro henne, Ty Hon är ick Ewig,
och Så är I oss Tidens Begynnelse, Men det wete wi, att Efter Döden får wi den
Ewiga Lifwet, derföre, Skola wi ätter upbygga, Reparera förbotra, dageli
Wårs HERra JEsus CHRiti Bonnig pådet att Han I den Kan Bo, och

pådet att Han, I den Kan Bo, och Igenkännas Genom Wåra Gerningar, att
Han är wår Gud, öfwerste Prest, Prophet, och Konung, och Wid Hans åtter
Komst, Han då är känner Oss, för wår älske Broder, och Skåda Honom,
Med Andans Ögon, och Hylla Honom som är wår förstföda Broder såsom
Konung, I Hans Ricke; der skolla wi Låfsjunga Honom, såsom wår Gud, wår
Fader; Tij wi Börra icke Förgeta att dett är Genom Hans Offer, Som wi hafwa
Förwärfwat Oss I ingongen Till Wår Faders Hjerta; och af Honom sjelf blifwa
Beswarat, Wi Kunna Hädan äfter I all fullt förtrösta, Fråga wår Mästare
Wår Ledare, Hugswalare, wår Broder, Hans swar äro Tröstande, Tro=
Wärdige, Iufweliga, För den Känslo fulla Hjerta; då wi Liknar, Påffwen
Iean den 3:die Som Förbetrar Apostlarnas Graf, Wi, Licke Som Han Skola Tillreda En
Waracktig Wilo Läger I wårt Hjerta, att Honom Som är Upståndelsen,
Pådet att När Han upstår, Mott Taga Oss Med Sig Inni Sin Härlighets Rike;
och I förwäntande uppå Hans ankomst, Wi, Skolla icke uphörra att åkalla
Kärlekens Gud, wår Wägwissare, och Ledare, Wår Lärrare, Han Som är
Wår Förebedjare, och Sanningenes Anda, Honom Skollom wi ~~åkalla~~
åkalla, För att af ~~Honom~~ Hans Wisdom, Kunna Bewisa Forentidens
Ogrundade Willfarelser, Som Fortplantar Sig än I dag, ifrån dem till Oss;
om du icke Tager Till mistycke, det jag Begerer, din Hjelp, att den 14:de Capitel,
I Johannis Ewangelium, Motte Blifwa Tillöcket, med Fyra werser, Som äro
den 15: 16: 17: och den 18:de utti Ewangeli boken är denna Ewangelium met Endaste
Fyorton werser, och är Således afstympat, hwilket Kan Lätteligen Förstås,
När Som den 16:de och 17:de Lässes med Efter ~~Tan~~ Tanckar och Förennar dem,
Med 6:te och den 18:de; Se då! är Iu Hella Treennigheten, onekeligen Bewisat;
Och Med Deras Biträde, Så Kunna Wi Nedrifwa och omintet göra

och omintete göra Sanningenes andas Fiender, Wår själs Förstörare, då
Kunna wi Uttan Frucketan, Mötta dem uppå Wår Här i Tiden oss
gifwena Lifsbanne, och Strida Emott dessa Werldslige Wisse; deras
Människeliga Sinneliga Hjärtas Känslor, och förstonds=Fattnings förmåga
Sträcker sig icke till wår Guds Kärlek, Till wår Hugswalare, som
Kan Bereda oss att anse Döden såsom Ett Medel som är icke annat En=
som Porten Till det Ewiga Lifwet, der wår Himmelska Fader är oss
Till Till Möttes; Werldens wisse Känna icke Wår Broders Gudomliga
Inflytelser uppå dem, som Emottager Honom, Såsom Sanningenes Anda,
Hu Hugswalaren, den Han Skal Sända, och Han Skalle Blifwa hoss
dem, som Till rett Ett Bonning i deras Hjerta, Hoss dem Skal han blifwa
Ewinnerliga, och ått honom Skall Han uppenbara sig, Såsom En blickat Fadren,
Han Skal Känna Innom sig Sanningens Hugswalare, Tröstahonom,
Med Ett Gott Wittnes börd, att Han Sofom En Tänckande Warelse,
Som Fott för mägga, att Lysta sig uttur den, Mörksens djup, hwar utti de,
Werldslige Wisse Liger och Tror sig om gifwen af Ljusens strållar, Men!
Wi Hafwa Fåt, Andans Ögon, Wi Ser, och wi Känna hwem som
om gifwer oss, och Wem som är Wår Wappen Broder, hwen som styr=
ker oss i striden, Hwem som är wår Läckare, och som förbinder, de
Sår wi Tillskyndar oss sjelfwa, och som Wi Bekomma af Werldens
Förste och des Behärskare; Med Hoppete och Tron, Ledsacka af Kärlekn,
Förtröstar wi oss uppå Barmhertighetens Guddomliga Nåd, att
Kärlekens Gud, Will Hella Wåra Djupa Sår, Han är wår Hugswal=
aren, Han Hafwer Sacket: Allt hwad i Bedjen i mitt Namn, Thet

i Bedjen i mitt Namn, Thet Skall jag göra; Jag Skal Bedja Fadren, och Han

Skall gifwa Eder En annan Hugswalare, att han Skall Blifwa När Eder

Ewinnerliga. Sanningenes Anda, Then Werlden icke Kan unfår:

Tij Hon Ser Honom icke, och Känner Honom icke, Men I Känner honom:
j Johannis: 15: cap: 16: 17: w:

Tij han Blifwer När Eder, och Skal wara I Eder:. detta är Sanningenes anda

Som Förkunnar dessa ord, Som Med före Hugswallese, Tröst i Bedröfwelse,

Frid, Med den Förtörnade Gud wår Fader, dessa ord äro Hellande, och

Bort tager Ett Illa lucktande Sår, hwars Rötta Kan för ordsacka, wår

Ewiga Skillse mässa ifrån Wår Fader, Broder, och Hugswalaren, wår

Sanningenes Andas Wittnesbörd:. Han Som är Hugswalaren, och

Wår Mästare, Han Hafwer Förmågan att Lära dem, Som Willja

Emottaga Hans Lärdom, Till dem Sännder Han Sanningenes anda, de

Skolla unfå Hugswalaren, Then Skal Lindra deras oro och Sorg, till

dem Säger Han; Hwad Som Skal Ske i the Sista dagar, Licknandes

den Heliga Stadens förstörelse, wid Werldens ytterstadag, Tå Han Skal

åtter Komma I Sin Mäyst tigsta Härlighet, de Skolla Igen Kanna

Honom Såsom Dommare, Såsom den Alsmäcktige Guden, hwar son,

de försmädat, Sanningenes andas wittnesbör, Hafwa de då. Emott Sig

Iemte deras Eget Innersta, Som Wittnar Emott dem, att Hafwa förkasta

den, Till dem af Sonnen Sända Hugswalaren, Sanningenes Anda;

alla dem Som äro

det är Han Som Kommer för att Hugswala Hans uttwalda då

dagarna Hafwa En ända, Hans Nåd Bereder dem med dessa ords

Liknelse, Som Han Kungörer, Sinna Lärjungar, och Som äro till

Tröst för Efter werlden, att Enshjönt Werlden Blir upfylte med

onsko och Twædre

att änsthjönt werlden Blir upfyllt Med onsko och Twedräcket,
Så ~~[illegible]~~ hafwa wi Wår Broders ord Till Tröste, de Beskrifwa, den
Grufweliga öde som IERusalem Moste undergå, och dehärda öden, den
Judiska Folket Moste wid Kännas och som de sjelfwa Tilldomte Sig och
deras Stad; detta Säger Dommaren, ~~[illegible]~~ den Allwetande Sanningenes
Ande, då Han hwart Fråggat, om Tempets förstöring, och Thenna Werldens
Sista Dagar, Dågaf Mästaren detta Tillswarse, hwid det Tillfället, Sedan
Han Satt Sig Mittemott Tempelet, uppå Oljoberget, då Swarade han
de Fyra, Petrus, Jacobus, Johannis, och Andreas, Han swarrade de
dem, Både såsom den Allwetande Guden, och Såsom den Högste
Dommare, Men Kärlekes Gudens Hugswalarens ord, Kommer In=
ni Proffesjan, och Tröstar Sinna Uttkorade; utti den 13:de Capitelet Igen=
Fås Sannigen, och utti den 20. Werse, Höres Både Hugswalaren, HERren, och
Sanningenes anda Talar, och det är Sonsens Röst, som Höres Bekänna, att
Han sjelf icke wet Dagen, Stunden, om det Sker om Afton, Midnatstid
Marci 13: cap: 1=8=13=20=35=36.
~~[illegible]~~ Eller om det Sker I Tredje wäckten, som är I Hönsgälden,
Elle om det är Morgonen 35: det är utti 32:ra Wersen, och I den 31:sta à 30:de I
dessa 4:ra werser, Kan den Tänckande, Människan, Lättligen Skillja, de
Trenne Personner I Guddommen, När som det Människeliga Förnuftet
Låter Sanningenes Anda Blifwa Dess Ledare, Lärrare, och Mästare;
Så Skal Stoftets Förmåga, Kunna gennom Andans Skraft upstiga Till sitt
Ursprung, (Gud) och om Han unfår Hugswalarer, till Sin Ledar,
Lärrare, Mästare, Han unfår Sanningenes Anda, Han
Hafwer Lifwet, och är på den Wägen som Leder Till Wår Försonnade
Fader, och af Honom unfår wi den uttlåfwade Belönning, som är

Den Uttlåfwade Belonningen som är Willkorlig för hella Hwerlden;
och Theta är Willkoret: Älsken I mig, [illegible] Så Håller Min Bud 15: Then min Bud
Hafwar, och Håller Them, Han är then mig älskar: och Then mig Älskar, Han
Skal warda älskad af Minnom Fader; och Jag Skal älska Honom, och
Johonis 14: cap: 15: 21: vers:
Honom Skall Jag uppenbara Mig. Högst wördige Herre Doctore
och ärke Beskop, Förlåt En Swagg Warelse, Som icke är Något I
Det Borgeliga Staten; Men Som älskar Sin, Nu, Förbytna Forna men Fördet Närwarande
Födelse ort; Som Blifwit skackat, af Mångfaldiga Omoralliska
Ohygeliga Thenckestätt, Sådanna, Som Sjelfwa Tiggeren Skulle Blyggas
Wid dess ~~[illegible]~~ Uttöfweningar, Om det icke Wore öfwer Ens
Stämmande Med Hans Blodtorstiga Willdt sinniga Nattur, den Han
Ficke, För wår Jordiska Faders olydnad och Människo släckets Moders
Oförstond och Glömska, af Sitt Eget Werde; Genom Adams, och Ewas
ärlystnad, Blef hela Natturen Förändrat, och då Blef Blodet, Tiggerens
Lifs uppehälle, och Ett Ewig Mott willja Emellan Ormen, och Människan
Människans Nattur Blef förbyt, dess Hjerta Blef ~~af~~ arf synden Laglydig,
Then Första Rörelsen, Blef werkställd, Werkeliga Lustan Gynnat, Fant Nöjet
att Samtycka thertill, Sökande Efter Tillfälle Glad När dett Fans, då
Blef Gerningen En Wällust, Wannan döfwade Samwetet, ~~[illegible]~~ Enskylan
och ~~[illegible]~~ Ursächt, upkomaf Högfärd, En falske Blygde upfant Sättet af
Förswarandet, Smickeret och Berömmandet, Sparades icke för att Erna
Willjans Fulbordan, Framhärdandet I Ett Wrångt Sinne. Denna Beskrif
ningen är sanning, Ty så är Människo släcketet, Så Hafwer hon ~~[illegible]~~ förbyt
Sin af Gud skapta Nattur, och med henne Hella Det skapta Werlden;

H: S: dess Beskydar, och Thet
Naturliga ögat, och thet
andeliga Ögat Ser icke
mera hwart Naturen
Gott, Djupet är förswunnit,
och elförkeret är icke mer,
Ty warelserna Bvore,
af Hans Wilja, Han will,
de äro, Han Will, och
Naturen är icke mera,

och Med Hänne Hella det Skapte Werlden; Ja? Människan, är Skulden
Till Sin förstörning, Min Nu Warande Foster Land är i Grund förstört;
Men Himmelens Fridförstes Wishet, Hafwer i Sin Allwiss Barmhertighet
icke Förgätit Sinna älskar der Som Hålla Hans Förbund, och åkallar
Sanningenes Ande, Som Uppå Sonnens Tillfadren Sätta Bön, Fadren
Bifaller Sonnens förwärf Skuld gjorda Begewan, Sänder Till Oss
Andans Hugsvalaren, Then Oss Lifwat är, af Honem Som är Wägen,
och Sanningen, och Lifwet; Ingen Kommer Till Fadren Uttan genom Mig.
Han Som Sade Thessa ord, är Både, Människa, Ande, Sjelfwa Guden, och
H: S:
Wareses upphof, Bewarare, Lifgifware, dess Beskydar, och thet
icke mer hwarit Ljus Betagit, Synen märkat
Naturliga, och det Andeliga Ögat Ser, Hafwer Sin Werelse I Hans
Wilja, Han Will, och Naturen är icke mera, det Har Förswunnit,
Förståndet och Forskning Finner icke Rummet der Människan Warit,
och Tiden kastar Sin Glömskande Mantel öfwer dess Fotspor,
och En annan Fot Går der öfwer, Han Skådar den Nacka Döden, och
Döden Befwar af Frucktan, och Lifwet Följer Honom Inni Ewigheters
Ewighet; Det är Samma Oförvänderlig Ewigwarande, Gudomens Natur,
Som Tilltalar Oss förste Genom Naturens Röste och Språcke; Han är I,
och Uttom, Naturen, I En och Samma 120: dondel af En Secund, Det
Förslutna, Har icke Förmått Komma Uttur Hans Wilja Mackets för =
wägna, Hans Wilja Styrer det Framfarna, och det Tillkommande, inför
Gränslösa
Hans Wishet, är Werldens Djupsintigaste Högsta Wishet; Ett Djupet
werkställande kraft
Mörker; Hans Mackat afwackter Wilians Förgätsinnande, det är
Hans Barmhertighet och ewig, öc Rättfärdighet, I Samråd med Hans

å Rättfärdigheten I Samråd med Hans Kärleke, Förätt, Endera Forkorta
Eller Till att För Länga dess Guddomliga Tålamod; det är samma Treen=
nighetens Guddomlighet, Som Styrer Med Sin Kärlkes all Mackets Wishets
Närwarelser, Hella Natturen, Han Ser der uttur Inni, det Längs för=
Borgade, Inni Ewigheten, Beredelser Till det Tillkommande, Som Skall
Beundras af de Efter kommande; det är Hans Willjas Willja, Hurru
Som Händelser nas Rörelser Skolla, Endera, Fram Komma, Enligt med
den Första I Natturens Lagda Rörelse Lagar, Eller Förbigå Gå dem
alla Uttan Någon Ordning; Han är den Sanna Oberone, Tij allt Beror af
Kärlekes Gudens, Jag will? Och allt Moste Lijda Honom och Ingen
annan, det är äfwen En och den Samma, Som Gifwer, och Tager
Lifwet, Han Dödar, och Sjelf dör, Endå; är han den Ewiga lifwet
I all Ewighet; För att Räda oss, Som han icke Behöfwede, Tij wi Kuna
Intet gifwa Honom, Han Brore icke af oss, Men det gör wi; för
wår Rädningskuld, Gorde Han Sig Synlig, och Blef Känder af werlden,
För denna Sin Mildhet, Barmhertighet, Någ, och Tålamods Fullkom=
liga Kännedom, Så Sänder han Sig sjelf, Såsom Hugswalare,
Sanningenes Anda, På Ett ~~sådant~~ Sådant Sätt åtterkommer, den
Högstas Son, Enligt Hans Egen gifna Löfte, Här uttaf Födes I oss
Tröst I Döden, Han gifwer Stonddacktighet, Tålamod I Bedröf=
fwelser, och Genom Fullbordandet af Hans Till oss gifwena Bud,
Så äro wi För wissat der om, att Hafwa Honom, Såsom En God
Föllie slagar, uppå Mädornas Prof=bströda Slibpriga Lif=
wets wäg, Hans Hugswalande Inne Boende Bibe Håller oss utti
Korssets Himlighets Kunskap. Högstwördige Herre Doctore

Högst Wördige Herre Doctore och ärke Biskoppen, Jag Borde Komma Ihåg, att ingen ting är så Dödande, Som att Hafwa för ögonnen, det som Tröttar Förnufte och Tålamodet; Men oacktad denna Kännedom, så wågar Jag Ennu Ett Försöcke, för att af Euclidis Geometrjen, Fram Ställa Treennighetens Warelse; Denna Tanckan är Hämtad uttur den Tredje Bokens 22: Propositjon Theorem, Han Säger der utti: Uti Fyrsidiga Figurer A: B: D: C:, Hwars winklar stå Uti En Cirkels Peripherie A: B: D: C:, äro de winklarne, Som stå midt emot hwar andra, Tillsammans tagne, Lika stora Med Twänne Räta. Figurerens uttseende är detta:

Jag tager denna Propositjon Theorem, Till En Sinnebild, Efter som den är Talat om Fyrsidiga Figurer, och om Winklar, och Cirkels Peripherie: all Jordiske, Låter Mäta sig genom Winklar, Physiken, Metaphysike, Kymien, och Geometrjen, Mathe=Matiken; Med dessa Jordiska Wettenskaper, Ransackar Människan, allt hwad som dess Sinneliga Begrep kan omfatta och Förstå; Men Lärran om Guds Kärlek, det är Merra ängkelt, än som allt hwad som Kallas Jordiske Wishet, Ty Känner jag Guds Kärleke, Till oss des Skapta warelse, Så Känner wi och så Treennighetens werkningar uppå oss; Så heter Thet: Påthet att hwar och En Som tror på Honom, Skal icke förgås, Uttan få Ewinnerliget Lif. Ty Så älskade Gud werldena, att Han uttgaf Sin Enda Son, Påthet att hwar och En Som Tror på Honom, Skal icke
Johan: 3: cap: 15: 16: wers.
Förgås, Utan få Ewinnerliget Lif. Hitt Höver Korsens Lära, och des Himlighet, Himlighet är det för alla dem, Som icke Emottager, den

Som icke Emottager den af Sonnen, Genom Bönnen Till Fadren, att Han Wille för Sonsenskuld, Sända Hugswalaren, Som är Sanningenes Anda; Det är jus denna af Sonnen oss gifwena Löfte att Han Skall Sända till oss En Lärrare, och En Ledare, En Tröstar, hwars Namn är Hugswalare, Sannigenes Anda; det är just Dessa Tre Personner I Guddommen, Som Jag Tror kunna gjöra Begrepelig, Meddelste Framställande den 22.ra Propositjon Theorem. I Tredje Boken, I Euclidis. Figurens uttseende Wissar jag Här anijjo, för att un wika Bladets=omwänning, Tillika Med dess Propositjon, och Bewiset; detta är Först Figurens uttseend:

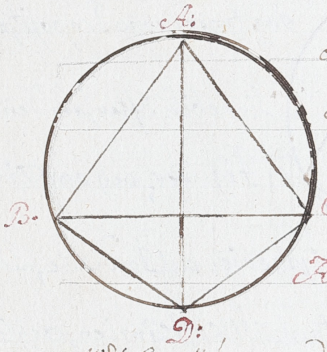

och dernäst är Propositjon Theoremet är så Lijdande Utti Fyrsidiga Figurer A:B:D:C:, Hwars winklar C: Stå utti En ~~Cirkels~~ ~~Peripherie~~ Cirkels peripherie A:B:D:C:, ~~är~~ äro de winklarne, Som stå Midt Emott hwarandra Tillsammans tagna, Lika stora Med Twänne Räta. Nu kommer Figurens Beskrifwening, och dess Bewis; Så Säger Han: Lät A:B:D:C: wara En Fyrsidig Figur, Hwars Alle Winklar stå utti En Cirkels Peripherje. Jag Säger då, att winklarne BAC, och BDC:, Tillhopa, äro Lika stora Med Twenne Räta, och äfwenså winklarne ABD och ACD Tillhopa. Tij, Sammanbind AD och BC. Efter alle Tre winklarne utti hwar och En Triangel, tillhopa, äro Lika stora med Twanne Räta winklar, Så äro alle Tre Winklarne, CAB, ABC, BCA, Utti Triangelen ABC, Lika Stora Med Twänne Räta. Men Winklen ABC är Lika stor Med winklen ADC; Efter de stå

Båda I

är Lika Stor Med Winkelen ADC; Efter de stå Både I Samma Segment ~~ADB~~ ABDC; och Winkelen ACB är lika Stor Med Winkelen ADB, för Samma orsaks Skuld: derföre Hela winkelen BDC Lika Stor Med Winklarne ABC och ACB Tillhopa. om Nu den Gemensama winkelen BAC Lägges till på Både Ställen, Så äro Winkelarne CAB, ABC, BCA, Tillhopa, Lika Stora Med Winklarne BAC och BDC Tillhopa. Men winklarne BAC, ABC, ACB, äro Lika Stora Med Twänne Räta; derföre Måste också Winklarne BAC, BDC, Tillhopa, Wara Lika Stora Med Twänne Rata. På Samma Sätt Bewises ock, att Winklarne ABD, ACD, Tillhopa, Jämwäl äro Lika Stora Med Twänne ~~Lika Stora~~ Räta winklar. och also äro de Winklarne, Som stå Midt Emot Hwarandra Utti En Fyrsidig Figur, Hwars Winklar Stå utti En Cirkels Peripherje, Tillhopa Tagne, Lika Stora Med Twänne Rata:

Det Skulle Blifwa allt Förtrötsammer, och Tömma den ännu öfwer Blefna Godsgets Tålamod, om Jag Skulle Söka Till att Bewissa, Med denna Geometriens Figure, Treennigheten; af Eftertanckan, och Figurens Förklarbing, Tillika med dess Uttseende, Så Kan, Tror Jag Förstås Hurru Som Gudommen är Förrennad I Tre Werkande I Enenda Person:

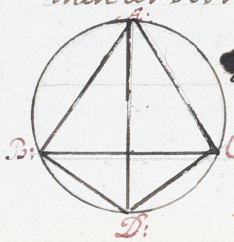

den Gamla Hedniska Werldens Wisse, Blef wid den Tanckan, att de Skulle Hafwa Cirkelen, För att

att de Skulle (Hafwa) Cirkelen För, att der med Beteckna Ewigheten; och de Christena antog Treangelen, Fyrkanten Förstede Fulkomligheten; I Denna Figuren, är Människoslägtets Rädnings Tecken, som är Korset, Men den är Nedwänder, AD: är Stammen på Korset, BC: är Twärslån; AD: och DA: äro Ned och upstigande Lingen, Hwar med Kan Betenas Guds Kärleke, som Sände sin son, För att Lida Korsens Smädefulla Döds Traf; BD: och DC: äro de Twå Människans Förmågor, den Enna är Willjan, den andra är Willjans uttbrott; AB: och AC: äro de Twå Till oss Sända Gudoms Personner, Sonnen, och den Helige Andan, Båda äro de uttur En och Samma Pungt; A: är dem Gemensamt Lika som I A: Sijnnes ~~Stöt~~ Samma Stötas Trenne Linger, BA: DA: CA: denna Förennings Pounct, är det som Jag önskar Motte Blifwa Kungord och, Så, under wissa (att den de af) wår, af sig Komna Människoslächet som Bebor Må Få öfwerlijgels att Treennigheten hwarit Sijnlig Swerje; Biut Till, att den af mig Så Högt wärderade Ewangelium met Kan Blifwa Predicat, Bjutill, Sötta Linblom Lilla, Föllje Endast Ditt Uplijftade Hjertas Känslor För den (Ljufweliga) Gudomliga Lärran; Påfwens Mangt är För~~et~~ Slöadt, Guds Rike, är Ewinnerlig, Till låt icke att des Kringsprida Innewännare, som Nu äro Förströda, Må Blifwa utti Okunnugheten Land, (Förderfwet), Du är ju Den, som hwars öga icke Såfwer, du Håller ju I des Liussastacke, Du Bebor ~~ig~~ Iu Upsalas Lärrosalar, hwar uttur Sprider sig Ljus och Fulkomlighet, det är ju Dens Sälhet, som Kan gönom Sin Medwerkan, Bereda Rikens Sjelfständig=Het, och wällmåga, upresa oöfwerwinnerliga Murar, gifwa Wappen som Så tillsägandes Strida Sjelfwa, Emott Landtsfiender, de Hemmiga och de Kända, Jag Tror, att den oöfwerwinnerliga Muren är den Rätta

att den Öfwer winnerliga Murren är den Rätta och Sanna Guds Kärlek
Uttöfwning, och Strids wapnen som Strida Sjelfwa, Tror jag äro desom
Blir oss gifwena af Hugswalaren, Hwars Namn är Andans swerd; dessa
af Mig Nu Beskrifna Egenskaper, är Din Lust att Se Werkstälta, Du
Upfyller din ärke Biskopes Stol, Med Ditt Hjertas sorgfällighet, För att
Johan: 1: Cap: 47: w:
Kunna Warra, En Rätt Israelit, I Havilkom Intet Swek är:
Du äger Innom dit Känslofulla Bröst, den Jufweliga öfwertygelsens
Känsla, om sonsens Gudomlighet, Du Wet att I HONOM Bor
Colosser: 2: Cap: 9: wers:
All Guddomsens Fullhet Lekamliga. Min Goda och
uplysta ärke Biskop, om utti dessa Minna Skrifter Skulle Förefalla
Några ord Eller Menningar, som Skulle Mishaga Ditt ädela Hjerta
anhåller jag Hoss den samma digsjelf att öfwer Se med de Fel som
Warit dig obehageliga; det Har warit Mitt Inne som Fört mig
Till att Be dig, att genom Din Inflytelse Bidraga Till den,
Helge dagens Ewangeljummets åtter uplifwande, En engon
Bönfallar Jag derom, och att den Blir Tillöketer Med de 4:ra
Werser, det willsägga Till och med den atdertonde wersen.
Alla Minna Tanckar, som Jag Ytstrad om Treennigheten, Födos
af min Fattade Begrep, och som alstrad Den Tro, Jag Nu har
Skrifwit om, och som är Ochillactig Med min öfwertygelse; att
Wår Himmelska Guddomlig Förstföda Broder, Har Lidit och dött
För att försonna oss Med Den Guddomliga Karlkes wäsende, som
är worden Synlig I Människeligheten, Sosom En Sanmänniska,
denna Guda Förenning, Bettigar oss den (NB: med wilkar) att
om Wi Älske Honom och Håller Hans Bud, Skal han älska oss

Skall Han älska oss, och Skal komma Till oss, och uppenbara sig
För oss, och Blifwa i oss, och Wi i honom, och då kunna Wi säga,
Fader wår som äst i Himmelen, Hegat warde Thit Namn.
Detta är min Öfwer Tygelse, att det är En Werkan, af Sanningenes
Anda, Then Sonnen Sänder och Som är Hugswalaren, det är onekelig
Hansjelf, Ty så är Hans Swar: Jag är Wägen, och Sanningen, och
Lifwet; Ingen Kommer Till Fadren Uttan Genom Mig.
Men Hugswalaren, Then Helige Ande, hwilken Fadren Skal
Sänd af i Mitt Namn, Han skal Lära [illegible] Eder Alting och Påminna
Johannis 14: Cap: 6: 26: werser.
Eder allt Thet Jag Eder sagt Hafwer. dessa Werser, af den 14:de Cap
I Dem Synnes och Höres att Wår Tro, Skal Rottas i den öfwertygelse
att Hans Kärleke, är den Guddomliga ~~Dr~~ Driffjädren, Till
Människostäcktes Inbördes Wänskap, Hjelp, Förswar, och Bidraga
Till hwars=andras Sällhet i Tid och i Ewighet, Ty derföre, Hafwer
Han Kommit, och åtter Stälte Förennigen, och Gifwit oss Sigsjelf
Till R[illegible] Rädning Medel, Emellan Det Fallna Stoftet, och den
Allsmäcktige, Mis Handlade och Förolempå Kärlekens Gud; detta
den Heliges Wrede och Förbannelse, är oss Nu Mera Icke Till
Förderf; Willken Tröstand ~~Försäk~~ ~~[illegible]~~ Försäckran,
Hafwa Wi icke unfått af Honom, Sjelf; Såsägand: Friden Låtter
Jag Eder; Min Fride gifwer jag Eder: Icke gifwer Jag Eder, såsom
Johannis: 14: Cap: 27: w:
Werlden gifwer, Edart Hjerta Ware icke Bedröfwadt, Ej heller Rädes
detta är oss Till Tröst gifwen af Sannengens anda af Hugswalaren
Genom Sonnen Som är i Treannighetens Guddomliga Wässende.

I Treennighetens Guddomliga Warelsens Wäsende:. af Allt detta som

Nu är Skrifwit om, och Förblifwer, En Orÿgelig, Men Tröstande

Sänning; Förfaller icke då, af sig sjelf, Chatolikers Skärs=Eld, och de

Wreldslige Wises Tankar, om Själens Tillstond Efter Döden, det Blir

En Påtagelig och Orimlig Påslående, att Tro, ~~Sjel~~ Själen icke Komma

Gennast Till sitt Bsemda Ort, Hwarest, Hans Ewiga Belönning

är Till Rett, Uttan Skall dess förinna Swäfwa, och Skal I Längtande

Dwälljas I flera Tusende år; Innan som Crop och Själ Skal åtter

Förennas, Förattuhfå den Belönning som dem är Låfwad, Såsom

Han Sacket hafwer: Ingen kan Komma till Mig, Uttan Fadren,

Som mig Sändt Hafwer, Drager Honom: och Jag Skal Upwäcka

honom på Ytterstadagen:. 44: The Skola alle Warda Lärde af Gudi.

Hwar och En som thet nu hört Hafwer af Fadren, och Lärt

thet, Han kommer Till Mig:. 45: Hwilken som Tror på

Mig, Han hafwer Ewinnerliget Lif:. 47: Jag är Lifsens Bröd:. 48: Sade

I Esus till them: Sannerliga, Sannerliga Säger Jag Eder; Uttan I åten

Människones Sons Kött, och Dricker HANS BLOD, Tåhafwen

I icke Lif I Eder:. 53: Hwilken som ätter Mitt Kött, och Dricker min

Blod, Han hafwer Ewinnerliget Lif: och Jag Skal upwäcka honom

på Ytterstadagen:. 54: Tÿ mitt Kött är then Rätte Maten; och min

Blod är then Rätte Drÿcken:. 55: Hwilken som äter Mitt Kött, och

Johanis: 6: Cap: 44. 45. 47: 48. 53 w:

dricker Min Blod, Han Blifwer I Mig, och Jag I Honom:. 56:

~~Höst~~ Högst wördig Herre Doctor och ärke Biskop, af dessa 8:ta:

antecknade Werser, kan den Enfaldiggast, Förstaoch den wissaste

Kan den Enfaldiggaste Första, och den Wissaset Werldsligas Philosophe
icke Neka; Hwilken som Tror Sonnenom Han Hafwer Ewinnerliget
Lif: Men Then som icke Tror Sonenom, han Skal icke Fåse Lifwet;
Johanis: 3: cap: 36. wers.
Uttan Guds Wrede Blifwer Öfwer Honom. detta är äfwen Ett Bewis
Emott dem, som Säga, om Nattwarden, att Thet Betijder, det är icke,
Licknelser, det är Icke, Skuggan, Uttan det är Genom den Lefwand Trona som wi
Unfår I Nattwarden, Hwårs HERras Sanna Lekammen och Blod;
Det är och Så, Genom Trona, som Wi Kunna Blifwa Delactiga af
Hugswalaren, Sanningenes Anda, som Sonen Sänder Till oss, för att
Lärra och Leda oss Till att första, Hurru som Wi Skolla Förstå den
Helige Skrift, och Lära att Känna oss sjelfwa, och att Rätteligen
Emostå alla de oss förelagda Profwer, För att Kunna Säga, Fader
Jag Befaller Min Anda I dinna Händer; Jag Tror, och Hoppas
uppå Din Guddomliga Barmhetighet, För öka I mig Din Kärleke.
Jag Har Söcket, att uttur orddet Bewis ordet som Blef Sänder af Fadren,
och Ordet Kom, I werlden, det åtter Gicke Inni Treennigheten hwarifrån
det aldrig hwarrit Skild, Tij Gud är, och Förblifwer Gud; den Läran
Hafwom Wi af Sanningenes Anda, Hugswalaren, Then, som är till
oss Sänder, af Sonenom det är I Genom Honom som Wi Hafwa
Fått Trons Bekräftelser uppå Sanningenes andas Wittnesbörds Jufwe=
liga Werkningar; I Hella den Sijnliga och Känslofulla Natturens
Fastälta Rörelser och I dess Gong. det är I Maij som Natturen
Wissar, Hwem som är dess Lifgifware, I Maij, är det som Natturen
Prissar Sin Skappare, Den Sten hårda Känslolösa Hjerta, Moste
Emott Sin För wända och Till Ståpade Hjerta, I Maij, är känna

och Tillstäppade Hjerta, det är wid åskådandet af Natturens
Förtjusande Fägring, Som Wissar sig I Maij, den Hårda och Obeweg=
ta Människan Moste wid Detta Sinnenes Känslor, Låta Sanningens
Ande, Få Tala Med sig; det är Ju Forsta Maij, Som Halta, och
Krijpelingar, Skolla Skaffa sig Märgi Benna. Lötta Lindblom lilla
Bidra till Min Så offta Begerta Bön; För må Kongl: Maijst:
att Samtjcka Till åtter uptagandet af Philippi och Jacobi Dag,
om den icke Kan Blifwa uppå den 1:sta Maij, Så Laga Så, att den
Blir Predickat Lördagen, Som är Fram om Christi Himmelffärd;
Ordsacken hwarföre Jag Föreslår den Lördagen, är, att det är
uppå Lördagen, Som Gud I Människan, Bewissade sig Warra för
Wår Rädning Skuld Blef Människa, och Såsom Människan
Blef Han Fast Spickat, På Korset, och På den Dör han, och Sosom Gud I
Människan, Så Helgar han Grafwen, om Lördagen, och Sosom
Gud I Människan, Så Gaf Han ått Sin antagna Människeliga
Nattur Kraft och Stonddacktighet, att om intet göra Hans
Fjenders Hate, och Förfölljares Samman ~~swer~~ Swerning; I Honom
Fansse, Hugswalaren, Sanningenes Ande, och Genom Honom, hafwa
Wi Ewinnerliget Lif, och den Som har Ewinnerliga Lifwet, Han är
Ewig, och Döden Frucktar Honom, Men för oss är det Entröste
att Han är Upståndelsen, det är, Gud den alsmäcktig, och Wår
Lidand Broder. Af alla Hans Tal, Swar, Gerning, Finer alla, att
Han Förblef Sin Faders willja och Eget Löfte Trogen, och under
gifwen, Samt Lijdig; Såsom Människa, Så weta Wi, att Han
Hwar icke I Okunnughet hwarförre Gud Blef Synlig Såsom

Hwar förer Gud Blef Sijnlig Såsom Människan; Hans Bön utti
Örtagorden, är oss till Ett Bewis hwar före Människones Son är
Kommen i Werlden, der Säger Han:- Nu är min Själ Bedröfwat:
och Hwad Skal Jag Säga? Fader, hjelp mig Uttur Thenna Stundenne.
Dock är jag För then Skul Kommen Till thenna Stundena:-
Fader, är så Tin Willje, Tag Thenna Drijcken Ifrån mig: Dock lick wäl
Luce: 22: cap: 42: wers:-
Ske icke min Willje, Uttan Tin:- och Han Wart Betagen af En Mägta
Stor ängest, och Bad länge. och Hans Swett War såsom Blodsdroppar,
44: w:
Löpande Ned på Jordena:- Utti Johannis 6:te cap: och 38:de wers: Höres
ocksa, att det är Människan i Gud Som Talar, och Så är Hans ord; Så
Lijdande: Tij jag är Nederkommen af Himmen, Icke att Jag Skal göra
min Willja, Uttan Hans Willja Som mig Sändt hafwer:- att Gud hwar i
Människan, dertill ägede wi och äger Ennu Så wäll Innom Som uttom
Oss, Onekeliga Bewisliga Sanningar; Om Så icke hwarit, Så Hade icke
Hans Lärjunge och apostel Matthej, Icke, undergåt Martyr Kronnan,
För det Han Skrifwit, denna Wårs HERra JEsus CHRisti Lidande och
Död, och att Han Hwar Sanner Gud i Mandommen; Gud Kan Icke Lida,
Plågas, Dö, Tij Han är icke Människa; Men För att Frällsa oss, Ifrån
den oss Gudswredes Rättmätiga Förbannelse Till dömt, i alla Ewigheter;
För att Frälsa oss, Så Blir Gud Sijnlig i Werlden, och af werldens
Baren Hatad, Förfälljder, Dödat; och det är Natten förr Hans Dödsdag
Som Matthej Beskrifwer, i dess 26:te cap: 36) och 37: 39: 42: wers er Tilldrag
git Sig i örtagorden Gesemanne; Så Lijder Berättelsen: Tå Kom JEsus
Med Them på then ~~plas~~ platsen, Som Kallas Gethsemane, och Sade till
36:
Lärjungarna: Sitter Här, Sålänge jag går Thit Bortt och Beder:-

36:
Sitter här, så Länge Jag går Thit Bort, och Beder ÷ och Hantog Perum till
37:
sig och The Twå Zebedej Söner, och Begynte Bedröfwas och änslas ÷
Tå Sade I Esus till Them: Min Själ är bedrofwad In till döden; blifwer
38:
här, och Wacker med mig ÷ och Han gick litet Ifrån Them, Föll ned på
Sit Ansigte, Bad och Sade: Min Fader, är thet mogeliget, så
gånge Thenne Kalken ifrån mig; Dock icke Som Jag Will, utan
39:
Som Tu ÷ åtter gick Han bort annan gong och Bad, Sägande:
Min Fader om thet är icke mögeliget, att Thenne Kalken går
42:
Ifrån mig, med mindre Jag Dricker Honom, så Ske Tin Willje ÷
att Han har warit I Werlden, och är åtter I Himmelen, Hwar ifrån
Han alldrig hwarit Skilld, der på Hafwa Wi Twänne ogefactiga
Witnen, Nemlig: Then Han Låfwat Till att Sända Efter Sin Himmels=
färd, Then Helige Ande, Som är Hugswalaren, Sanningenes Anda,
Han Kommer I Sonsen Namn; Men När Hugswalaren Kommer,
~~Then~~ Then jag Skal Sända Eder af Fadrenom: Sanningenes Ande,
26:
Som uttgår af Fadrenom, Han skal Bära witnesbörd om Mig ÷
det andra Wittnet, är Jordiske, Som Besagelat Sitt witnesbörd,
med dess Blods=utjutande, Och Som äro Hans Lärjungar, det är
Till dem Han Säger: I Skolen ock theslickes Witna: ~~X~~ Tij I
27:
Hafwen Warit med mig af Begynnelsen ÷ I hwsewen icke utkorat
mig; Men Jag hafwer utkorat Eder, och Tillskickat ~~att~~ Eder, att
I Skolen Gå, och Göra Frukt, och Edor Frukt Skal Blifwa:
På thet att hwad I Bedjen Fadren i Mit Namn, Thet Skal Han
I Johannis: 15: Cap: 26: 27. 16: werser ÷
gifwa Eder ÷ I allt Detta, så Synnes den Helega Skrifts oswikeliga

Så Sÿnnes den Heliga Skrifts Oswickeliga Sannings ord, Stemma Öwerens med den Werldsliga Historjen, de äro Tÿdeliga Bewis att Gud War I Människan, och af Andans Kraft, Så är den uttläf=wade Människan Wid Namn: IEsus CHRistus, Gudsson; Kommen och Har Sändt Till wår Tröst Hugswalaren Sanningens Ande.

Högste wördige HERre Doctore och ärke Biskope; Öfwer wäg, Innom dig Sjelf, Gack Inni ditt Hjertas Förstons=Känslor, Fråga där, der Skal du Beswaras af Sanningenes Anda, Han Skal icke Lämna dig Swarslös ifrån Sig, Merk=Grannerliga Till, Såhwarder du För~~min~~nim=mandes, att det är Sanningenes ande, Hugswalaren, Som Witnar Med din Anda, Hurru Som dina Känslor äro För din Himmelske Dommare, Han Som Wilwara, Wår Före Bedjare, Hugswalare, Broder, Föllje Hans Willjas Werkande Kraft, din Själ Skal I Sin Källas ~~ursprurstrung~~ ursprung Smacka öfwertygelsens Iufwa Niutning; derpå är Iag Ifult öfwertygelse, En som Mitt Hjerta Kan med ords uttrÿcke, Säga Dig min Wördnad, Tillgifwenhet åtföllje af den Estim Som Hwarje Redligswensk är dig Skÿldig, och Som Blifwer Oskilljacktig, Hoss den, Som öfwer Lemnar Dessa Ofulkomliga Begrepen, I Religjons ~~om~~ Läran om Treennigheten, Den Samma är Högst wördige HERre Doctors och Ärke Biskopens af Ett uprigtiger Hjerta Dess.

Edmjukaste Tjenare

Adolph Lud: Gustaf Albrekt Badin Couschi